

የማቴዎስ ወንጌል

፩ የዳዊት ልጅ የአብርሃም ልጅ የኢየሱስ ክርስቶስ ትውልድ መጽሐፍ።

፪ አብርሃም ይስሐቅን ወለደ፤ ይስሐቅም ያዕቆብን ወለደ፤ ያዕቆብም ይሁዳንና ወንድሞቹን ወለደ፤

፫ ይሁዳም ከትዕማር ፋሬስንና ዛራን ወለደ፤ ፋሬስም ኤስሮምን ወለደ፤

፬ ኤስሮምም አራምን ወለደ፤ አራምም አሚናዳብን ወለደ፤ አሚናዳብም ነአሶንን ወለደ፤ ነአሶንም ሰልሞንን ወለደ፤

፭ ሰልሞንም ከራኬብ ቦኤዝን ወለደ፤ ቦኤዝም ከሩት ኢዮቤድን ወለደ፤ ኢዮቤድም እሴይን ወለደ፤

፮ እሴይም ንጉሥ ዳዊትን ወለደ።

፯ ሰሎሞንም ርብዓምን ወለደ፤ ርብዓምም አቢያን ወለደ፤ አቢያም አሣፍን ወለደ፤

፰ አሣፍም ኢዮሣፍጥን ወለደ፤ ኢዮሣፍጥም ኢዮራምን ወለደ፤ ኢዮራምም ያዝያንን ወለደ፤

፱ ያዝያንም ኢዮአታምን ወለደ፤ ኢዮአታምም አካዝን ወለደ፤

፲ አካዝም ሕዘቅያስን ወለደ፤ ሕዘቅያስም ምናሴን ወለደ፤ ምናሴም አሞፅን ወለደ፤

፲፩ አሞፅም ኢዮስያስን ወለደ፤ ኢዮስያስም በባቢሎን ምርኮ ጊዜ ኢኮንያንንና ወንድሞቹን ወለደ።

፲፪ ከባቢሎንም ምርኮ በኋላ ኢኮንያን ሰላትያልን ወለደ፤ ሰላትያልም ዘሩባቤልን ወለደ፤

፲፫ ዘሩባቤልም አብዩድን ወለደ፤ አብዩድም ኤልያቄምን ወለደ፤ ኤልያቄምም አዛርን ወለደ፤

፲፬ አዛርም ሳዶቅን ወለደ፤ ሳዶቅም አኪምን ወለደ፤ አኪምም ኤልዩድን ወለደ፤

፲፭ ኤልዩድም አልዓዛርን ወለደ፤ አልዓዛርም ማታንን ወለደ፤ ማታንም ያዕቆብን ወለደ፤

፲፮ ያዕቆብም ክርስቶስ የተባለውን ኢየሱስን የወለደች የማርያምን እጮኛ ዮሴፍን ወለደ።

፲፯ እንግዲህ ትውልድ ሁሉ ከአብርሃም እስከ ዳዊት አሥራ አራት ትውልድ፣ ከዳዊትም እስከ ባቢሎን ምርኮ አሥራ አራት ትውልድ፣ ከባቢሎንም ምርኮ እስከ ክርስቶስ አሥራ አራት ትውልድ ነው።

፲፰ የኢየሱስ ክርስቶስም ልደት እንዲህ ነበረ። እናቱ ማርያም ለዮሴፍ በታጩች ጊዜ ሳይገናኙ ከመንፈስ ቅዱስ ፀንሳ ተገኘች።

፲፱ እጮኛም ዮሴፍም ጻድቅ ሆኖ ለገልጣት ሰላልወደደ በሰውር ሊተዋት እስበ።

፳ እርሱ ግን ይህን ሲያስብ፣ እነሆ የጌታ መልአክ በሕልም ታየው፣ እንዲህም አለ። የዳዊት ልጅ ዮሴፍ ሆይ፣ ከእርስዎ የተፀነሰው ከመንፈስ ቅዱስ ነውና እጮኛህን ማርያምን ለመውሰድ አትፍራ።

፳፩ ልጅም ትወልዳለች፤ እርሱ ሕዝቡን ከኃጢአታቸው

ያድናቸዋልና ሰሙን ኢየሱስ ትለዋለህ። ፳፪ በነቢይ ከጌታ ዘንድ። ፳፫ እነሆ፣ ድንግል ትፀንሳለች ልጅም ትወልዳለች፣ ሰሙንም አማኑኤል ይሉታል የተባለው ይፈጸም ዘንድ ይህ ሁሉ ሆኖአል። ትርጓሜውም። እግዚአብሔር ከእኛ ጋር የሚል ነው። ፳፬ ዮሴፍም ከእንቅልፋ ነቅቶ የጌታ መልአክ እንዳዘዘው አደረገ፤ እጮኛውንም ወሰደ፤ ፳፭ የበኩር ልጅዋንም እስክትወልድ ድረስ አላወቃትም፤ ሰሙንም ኢየሱስ አለው።

፪

፩-፫ ንጉሡ ሄሮድስም ሰሞቶ ደነገጠ፣ ኢየሩሳሌምም ሁሉ ከእርሱ ጋር፤ ፬ የካህናትንም አለቆች የሕዝቡንም ጸፎች ሁሉ ሰብሰቦ ክርስቶስ ወዴት እንዲወለድ ጠየቃቸው። ፭-፯ ከዚህ በኋላ ሄሮድስ ሰብአ ሰገልን በሰውር ጠርቶ ኮከቡ የታየበትን ዘመን ከእነርሱ በጥንቃቄ ተረዳ፣ ፰ ወደ ቤተ ልሔምም እነርሱን ሰድዶ። ሂዱ፣ ስለ ሕፃኑ በጥንቃቄ መርምሩ፤ ባገኛችሁትም ጊዜ እኔ ደግሞ መጥቼ እንድሰግድለት ንገሩኝ አላቸው። ፱ እነርሱም ንጉሡን ሰምተው ሄዱ፤ እነሆም፣ በምሥራቅ ያዩት ኮከብ ሕፃኑ ባለበት ላይ መጥቶ እስኪቆም ድረስ ይመራቸው ነበር። ፲ ኮከቡንም ባዩ ጊዜ በታላቅ ደስታ እጅግ ደስ አላቸው። ፲፩ ወደ ቤትም ገብተው ሕፃኑን ከእናቱ ከማርያም ጋር አዩት፣ ወድቀውም ሰገዱለት፣ ሣጥኖቻቸውንም ከፍተው እጅ መንሻ ወርቅና ዕጣን ከርቤም አቀረቡለት። ፲፪ ወደ ሄሮድስም እንዳይመለሱ በሕልም ተረድተው በሌላ መንገድ ወደ አገራቸው ሄዱ። ፲፫ እነርሱም ከሄዱ በኋላ እነሆ፣ የጌታ መልአክ በሕልም ለዮሴፍ ታይቶ። ሄሮድስ ሕፃኑን ለገድለው ይፈልገዋልና ተነሣ፣ ሕፃኑንና እናቱንም ይዘህ ወደ ግብፅ ሸሽ፣ እስክነግርህም ድረስ በዚያ ተቀመጥ አለው። ፲፬-፲፮ ከዚህ በኋላ ሄሮድስ ሰብአ ሰገል እንደ ተሣለቁበት ባዩ ጊዜ እጅግ ተቆጣና ልኮ ከሰብአ ሰገል እንደ ተረዳው ዘመን በቤተ ልሔምና በእውራጃዋ የነበሩትን፣ ሁለት ዓመት የሆናቸውን ከዚያም የሚያንሱትን ሕፃናት ሁሉ አሰገደለ። ፲፯-፲፱ ሄሮድስም ከሞተ በኋላ፣ እነሆ፣ የጌታ መልአክ በግብፅ ለዮሴፍ በሕልም ታይቶ። ፳ የሕፃኑን ነፍስ የፈለጉት ሞተዋልና ተነሣ፣ ሕፃኑን እናቱንም ይዘህ ወደ እስራኤል አገር ሂድ አለ። ፳፩ እርሱም ተነሥቶ ሕፃኑንና እናቱን ያዘና ወደ እስራኤል አገር ገባ። ፳፪ በአባቱም በሄሮድስ ፈንታ አርኬላዎስ በይሁዳ እንደ ነገሠ በሰማ ጊዜ፣ ወደዚያ መሄድን ፈራ፤

በሕልምም ተረድቶ ወደ ገሊላ አገር ሄደ፤ ፳፫ በነቢያት። ናዝራዊ ይባላል የተባለው ይፈጸም ዘንድ፣ ናዝሬት ወደምትባል ከተማ መጥቶ ኖረ።

፫

፳፫-፫ በነቢዩ በኢሳይያስ። የጌታን መንገድ አዘጋጁ ጥርጊያውንም አቅኑ እያለ በምድረ በዳ የሚጮህ ሰው ድምፅ የተባለለት ይህ ነው። ፩ ራሱም የሐንሰ የግመል ጠጉር ልብስ ነበረው። በወገቡም ጠፍሮ ይታጠቅ ነበር፤ ምግቡም አንበጣና የበረሀ ማር ነበረ። ፪ ያን ጊዜ ኢየሩሳሌም ይሁዳም ሁሉ በዮርዳኖስም ዙሪያ ያለ አገር ሁሉ ወደ እርሱ ይወጡ ነበር፤ ፫ ኃጢአታቸውንም እየተናዘዙ በዮርዳኖስ ወንዝ ከእርሱ ይጠመቁ ነበር። ፬ ዳሩ ግን ከፈሪሳውያንና ከሰዳቃውያን ብዙዎች ወደ ጥምቀቱ ሲመጡ ባዩ ጊዜ፣ እንዲህ አላቸው። እናንተ የእፋኝት ልጆች፣ ከሚመጣው ቁጣ እንድትሸሹ ማን አመለከታችሁ? ፭ እንግዲህ ለንስሐ የሚገባ ፍሬ አድርጉ፤ ፮ በልባችሁም። አብርሃም አባት አለን እንደምትሉ እይምስላችሁ፤ አላችኋለሁና። ከነዚህ ድንጋዮች ለአብርሃም ልጆች ሊያስነሣለት እግዚአብሔር ይችላል። ፯ አሁንስ ምሳር በዛፎች ሥር ተቀምጦአል፤ እንግዲህ መልካም ፍሬ የሚያደርግ ዛፍ ሁሉ ይቈረጣል ወደ እሳትም ይጣላል። ፲፩ እኔስ ለንስሐ በውኃ አጠምቃችኋለሁ፤ ጫማውን እሸከም ዘንድ የሚይገባኝ ከእኔ በኋላ የሚመጣው ግን ከእኔ ይልቅ ይበረታል፤ እርሱ በመንፈስ ቅዱስ በእሳትም ያጠምቃችኋል፤ ፲፪ መንሹም በእጅ ነው። አውድማውንም ፈጽሞ ያጠራል። ሰንዳውንም በጎተራው ይከታል። ገለባውን ግን በማይጠፋ እሳት ያቃጥለዋል። ፲፫ ያን ጊዜ ኢየሱስ በዮሐንስ ሊጠመቅ ከገሊላ ወደ ዮርዳኖስ መጣ። ፲፬ ዮሐንስ ግን። እኔ በአንተ ልጠመቅ ያስፈልገኛል አንተም ወደ እኔ ትመጣለህ? ብሎ ይከለክለው ነበር። ፲፭ ኢየሱስም መልሶ። አሁንስ ፍቀድልኝ፤ እንዲህ ጽድቅን ሁሉ መፈጸም ይገባልና አለው። ያን ጊዜ ፈቀደለት። ፲፮ ኢየሱስም ከተጠመቀ በኋላ ወዲያው ከውኃ ወጣ፤ እነሆም፣ ሰማያት ተከፈቱ የእግዚአብሔርም መንፈስ እንደ ርግብ ሲወርድ በእርሱ ላይም ሲመጣ አየ፤ ፲፯ እነሆም፣ ድምፅ ከሰማያት መጥቶ። በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው አለ።

፩

፩ ከዚያ ወዲያ ኢየሱስ ከዲያብሎስ ይፈተን ዘንድ መንፈስ ወደ ሞድረ በዳ ወሰደው፤ ፪ እርባ ቀንና እርባ ሌሊትም ከጦመ በኋላ ተራብ። ፫ ፈታኝም ቀርቦ። የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ፤ እነዚህ ድንጋዮች እንጀራ እንዲሆኑ በል አለው። ፬ እርሱም መልሶ። ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም ተብሎ ተጽፎአል አለው። ፭ ከዚህ በኋላ ዲያብሎስ ወደ ቅድስት ከተማ ወሰደውና እርሱን በመቅደስ ጫፍ ላይ አቁሞ። ፮ መላእክቱን ስለ አንተ ያዘልሃል እግርህንም በድንጋይ ከቶ እንዳትሰናከል በእጃቸው ያነሡሃል ተብሎ ተጽፎአልና የእግዚአብሔር ልጅህ ከሆንህ፤ ወደ ታች ራስህን ወርውር አለው። ፯ ኢየሱስም። ጌታን አምላክህን አትፈታተነው ተብሎ ደግሞ ተጽፎአል አለው። ፰ ደግሞ ዲያብሎስ እጅግ ረጅም ወደ ሆነ ተራራ ወሰደው፤ የዓለምንም መንግሥታት ሁሉ ክብራቸውንም አሳይቶ። ፱ ወድቀህ ብትሰግድልኝ ይህን ሁሉ እስጥሃለሁ አለው። ፲ ያን ጊዜ ኢየሱስ። ሂድ፤ አንተ ሰይጣን ለጌታህ ለአምላክህ ስገድ እርሱንም ብቻ አምልክ ተብሎ ተጽፎአልና አለው። ፲፩ ያን ጊዜ ዲያብሎስ ተወው፤ እነሆም። መላእክት ቀርበው ያገለግሉት ነበር። ፲፪ ኢየሱስም ዮሐንስ አልፎ እንደ ተሰጠ በሰማ ጊዜ ወደ ገሊላ ፈቀቅ ብሎ ሄደ። ፲፫ ናዝሬትንም ትቶ በዛብሎንና በነፍታሌም አገር በባሕር አጠገብ ወደ አለቶው ወደ ቅፍርናሆም መጥቶ ኖረ። ፲፬-፲፯ የተባለው ይፈጸም ዘንድ ይህ ሆነ። ከዚያ ዘመን ጀምሮ ኢየሱስ። መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ እያለ ይሰብክ ጀመር። ፲፰ በገሊላ ባሕር አጠገብ ሲመላለስም ሁለት ወንድማማች ጴጥሮስ የሚሉትን ሰምዖንን ወንድሙንም እንድርያሱን መረባቸውን ወደ ባሕር ሲጥሉ አዩ፤ ዓሣ አጥማጆች ነበሩና። ፲፱ እርሱም። በኋላዬ ኑና ሰዎችን አጥማጆች እንድትሆኑ አደርጋችኋለሁ አላቸው። ፳ ወዲያውም መረባቸውን ትተው ተከተሉት። ፳፩ ከዚያም እልፍ ብሎ ሌሎችን ሁለት ወንድማማች የዘብደዎስን ልጅ ያዕቆብን ወንድሙንም ዮሐንስን ከአባታቸው ከዘብደዎስ ጋር በታንኳ መረባቸውን ሲያበጁ አዩ፤ ጠራቸውም። ፳፪ እነርሱም ወዲያው ታንኳይቱንና አባታቸውን ትተው ተከተሉት። ፳፫ ኢየሱስም በሞኩራቦቻቸው እያስተማረ የመንግሥትንም ወንጌል እየሰበከ በሕዝብም ያለውን ደዌና ሕማም ሁሉ እየፈወሰ በገሊላ ሁሉ

ይዘር ነበር። ፳፬ ዝናውም ወደ ሶርያ ሁሉ ወጣ፤ በልዩ ልዩ ደዌና ሥቃይም ተይዘው የታመሙትን ሁሉ አጋንንትም ያደረባቸውን በጨረቃም የሚነሣባቸውን ሽባዎችንም ወደ እርሱ አመጡ። ፈወሳቸውም። ፳፭ ከገሊላም ከአሥሩ ከተማም ከኢየሩሳሌምም ከይሁዳም ከዮርዳኖስም ማዶ ብዙ ሕዝብ ተከተሉት።

፮

፮ ሕዝቡንም አይቶ ወደ ተራራ ወጣ፤ በተቀመጠም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀረቡ፤ ፯ አፋንም ከፍቶ አስተማራቸው እንዲህም አለ። ፲ በመንፈስ ድሆች የሆኑ ብጹዓን ናቸው። መንግሥተ ሰማያት የእነርሱ ናትና። ፱ የሚያዝኑ ብጹዓን ናቸው። መፅናናትን ያገኛሉና። ፳ የዋሆች ብጹዓን ናቸው። ምድርን ይወርሳሉና። ፳፩ ጽድቅን የሚራቡና የሚጠሙ ብጹዓን ናቸው። ይጠግባሉና። ፳፪ የሚምሩ ብጹዓን ናቸው። ይማራሉና። ፳፫ ልቦን ጎጶሎች ብጹዓን ናቸው። እግዚአብሔርን ያዩታልና። ፳፬ የሚያስተራርቁ ብጹዓን ናቸው። የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉና። ፳፭ ስለ ጽድቅ የሚሰደዱ ብጹዓን ናቸው። መንግሥተ ሰማያት የእነርሱ ናትና። ፳፮ ሲነቅፉአችሁና ሲያሳድዱአችሁ በእኔም ምክንያት ክፉውን ሁሉ በውሸት ሲናገሩባችሁ ብጹዓን ናችሁ። ፳፯ ዋጋችሁ በሰማያት ታላቅ ነውና ደስ ይበላችሁ። ሐሴትም አድርጉ፤ ከእናንተ በፊት የነበሩትን ነቢያትን እንዲሁ አሳድደዋቸዋልና። ፳፰ እናንተ የምድር ጨው ናችሁ፤ ጨው አልጬ ቢሆን ግን በምን ይጠፍጣል? ወደ ውጭ ተጥሎ በሰው ከመረገጥ በቀር ወደ ፊት ለምንም አይጠቅምም። ፳፱ እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ። በተራራ ላይ ያለች ከተማ ልትሰወር አይቻላትም። ፳፻ መብራትንም አብርተው ከዕንቅብ በታች አይደለም እንጂ በመቅረዙ ላይ ያኖሩታል በቤት ላሉት ሁሉም ያበራል። ፳፻፩ መልካሙን ሥራችሁን አይተው በሰማያት ያለውን አባታችሁን እንዲያከብሩ ብርሃናችሁ እንዲሁ በሰው ፊት ይብራ። ፳፻፪ እኔ ሕግንና ነቢያትን ለመሻር የመጣሁ አይምሰላችሁ፤ ልፈጽም እንጂ ለመሻር አልመጣሁም። ፳፻፫ እውነት እላችኋለሁ። ሰማይና ምድር እስኪያልፍ ድረስ። ከሕግ እንዲት የውጣ ወይም እንዲት ነጥብ ከቶ አታልፍም፤ ሁሉ እስኪፈጸም ድረስ። ፳፻፬ እንግዲህ ከነዚህ ከሁሉ ካነሱት ትእዛዛት እንዲቱን የሚሸር ለሰውም እንዲሁ የሚያስተምር ማንም ሰው በመንግሥተ ሰማያት ከሁሉ

ታናሽ ይባላል፤ የሚያደርግ ግን የሚያስተምርም ማንም ቢሆን እርሱ በመንግሥተ ሰማያት ታላቅ ይባላል። ፳ እላችኋለሁና። ጽድቃችሁ ከጻፎችና ከፈሪሳውያን ጽድቅ ካልበለጠ። ወደ መንግሥተ ሰማያት ከቶ አትገቡም። ፳፩ ለቀደሙት። አትግደል እንደ ተባለ ሰምታችኋል፤ የገደለም ሁሉ ፍርድ ይገባዋል። ፳፪ እኔ ግን እላችኋለሁ። በወንድሙ ላይ የሚቆጣ ሁሉ ፍርድ ይገባዋል፤ ወንድሙንም ጨርቃም የሚለው ሁሉ የሽንጎ ፍርድ ይገባዋል፤ ደንቆሮ የሚለውም ሁሉ የገሃነመ እሳት ፍርድ ይገባዋል። ፳፫ እንግዲህ መባህን በመሠዊያው ላይ ብታቀርብ። በዚያም ወንድምህ አንዳች በአንተ ላይ እንዳለው ብታሰብ። ፳፬ በዚያ በመሠዊያው ፊት መባህን ትተህ ሂድ። አስቀድመህም ከወንድምህ ጋር ታረቅ። በኋላም መጥተህ መባህን አቅርብ። ፳፭ አብረኸው በመንገድ ሳለህ ከባላጋራህ ጋር ፈጥነህ ተሰማማ፤ ባላጋራ ለዳኛ እንዳይሰጥህ ዳኛም ለሎሌው። ወደ ወህነም ትጣላለህ፤ ፳፮ እውነት እልሃለሁ። የመጨረሻዋን ሳንቲም እስክትከፍል ድረስ ከቶ ከዚያ አትወጣም። ፳፯ አታመንዝር እንደ ተባለ ሰምታችኋል። ፳፰ እኔ ግን እላችኋለሁ። ወደ ሴት ያየ ሁሉ የተመኛትም ያን ጊዜ በልቡ ከእርሰዋ ጋር አመንዝርክል። ፳፱ ቀኝ ዓይንህም ብታሰናክልህ አውጥተህ ከአንተ ጣላት፤ ሙሉ ሰውነትህ በገሃነም ከሚጣል ይልቅ ከአካላትህ አንድ ቢጠፋ ይሻልሃልና። ፴ ቀኝ እጅህም ብታሰናክልህ ቆርጠህ ከአንተ ጣላት፤ ሙሉ ሰውነትህ በገሃነም ከሚጣል ይልቅ ከአካላትህ አንድ ቢጠፋ ይሻላልና። ፴፩ ሚስቱን የሚፈታት ሁሉ የፍችዋን ጽሕፈት ይሰጣት ተባለ። ፴፪ እኔ ግን እላችኋለሁ። ያለ ዝሙት ምክንያት ሚስቱን የሚፈታ ሁሉ አመንዝራ ያደርጋታል። የተፈታችውንም የሚያገባ ሁሉ ያመንዝራል። ፴፫ ደግሞ ለቀደሙት። በውሸት አትማል ነገር ግን መሐላዎችህን ለጌታ ሰጥ እንደተባለ ሰምታችኋል። ፴፬ እኔ ግን እላችኋለሁ። ከቶ አትማሉ፤ በሰማይ አይሆንም የእግዚአብሔር ዙፋን ነውና፤ ፴፭ በምድርም አይሆንም የእግሩ መረገጫ ናትና፤ በኢየሩሳሌምም አይሆንም የታላቁ ንጉሥ ከተማ ናትና፤ ፴፮ በራሱም አትማል። አንዲቱን ጠጉር ነጭ ወይም ጥቁር ልታደርግ አትችልምና። ፴፯ ነገር ግን ቃላችሁ አዎን አዎን ወይም አይደለም አይደለም ይሁን፤ ከነዚህም የወጣ ከክፋው ነው። ፴፰ ዓይን ስለ ዓይን ጥርስም ስለ ጥርስ እንደ ተባለ ሰምታችኋል። ፴፱ እኔ ግን እላችኋለሁ። ክፋውን አትቃወሙ፤

ዳሩ ግን ቀኝ ጉንጭህን በጥሬ ለሚመታህ ሁሉ ሁለተኛውን ደግሞ አዙርለት፤ ፱ እንዲከሰህም እጅ ጠባብህንም እንዲወስድ ለሚወድ መገናጸፊያህን ደግሞ ተውለት፤ ፳ ማንም ሰው አንድ ምዕራፍ ትሄድ ዘንድ ቢያሰገድድህ ሁለተኛውን ከእርሱ ጋር ሂድ። ፳፪ ለሚለምንህ ሰጥ። ከአንተም ይበደር ዘንድ ከሚወደው ፈቀቅ አትበል። ፳፫ ባልንጀራህን ውደድ ጠላትህንም ጥላ እንደ ተባለ ሰምታችኋል። ፳፬-፳፮ የሚወዱአችሁን ብትወዱ ምን ዋጋ አላችሁ? ቀራጮችሰ ያንኑ ያደርጉ የለምን? ፳፯ ወንድሞቻችሁንም ብቻ እጅ ብትነሡ ምን ብልጫ ታደርጋላችሁ? አሕዛብሰ ያንኑ ያደርጉ የለምን? ፳፰ እንግዲህ የሰማዩ አባታችሁ ፍጹም እንደ ሆነ እናንተ ፍጹማን ሁኑ።

፮

፩ ለሰዎች ትታዩ ዘንድ ምጽዋታችሁን በፊታቸው እንዳታደርጉ ተጠንቀቁ፤ ያለዚያ በሰማያት ባለው አባታችሁ ዘንድ ዋጋ የላችሁም። ፪ እንግዲህ ምጽዋት ስታደርግ፣ ግብዞች በሰው ዘንድ ሊከበሩ በምኩራብ በመንገድም እንደሚያደርጉ በፊትህ መለከት አታስነፋ፤ እውነት እላችኋለሁ። ዋጋቸውን ተቀብለዋል። ፫-፭ ስትጸልዩም እንደ ግብዞች አትሁኑ፤ ለሰው ይታዩ ዘንድ በምኩራብና በመንገድ ማዕዘን ቆመው መጸለይን ይወዳሉና፤ እውነት እላችኋለሁ። ዋጋቸውን ተቀብለዋል። ፮ አንተ ግን ስትጸልይ፣ ወደ እልፍኝህ ግባ መዝጊያህንም ዘግተህ በሰውር ላለው አባትህ ጸልይ፤ በሰውር የሚያይ አባትህም በግልጥ ይከፍልሃል። ፯ አሕዛብም በመናገራቸው ብዛት እንዲሰሙ ይመስላቸዋልና ስትጸልዩ እንደ እነርሱ በከንቱ አትድገው። ፰ ስለዚህ አትምሰሉአቸው፤ ሳትለምኑት አባታችሁ የሚያስፈልጋችሁን ያውቃልና። ፱ እንግዲህ እናንተሰ እንዲህ ጸልዩ። በሰማያት የምትኖር አባታችን ሆይ፣ ፲ ሰምህ ይቀደስ፤ መንግሥትህ ትምጣ፤ ፈቃድህ በሰማይ እንደ ሆነች እንዲሁ በምድር ትሁን፤ ፲፩ የዕለት እንጀራችንን ዛሬ ሰጠን፤ ፲፪ እኛም ደግሞ የበደሉንን ይቅር እንደምንል በደላችንን ይቅር በለን፤ ፲፫ ከክፉም አድንን እንጂ ወደ ፈተና አታግባን፤ መንግሥት ያንተ ናትና ኃይልም ክብርም ለዘላለሙ፤ አሜን። ፲፬ ለሰዎች ኃጢአታቸውን ይቅር ብትሉ፣ የሰማዩ አባታችሁ እናንተን ደግሞ ይቅር ይላችኋልና፤ ፲፭ ለሰዎች ግን ኃጢአታቸውን

ይቅር ባትሉ። አባታችሁም ኃጢአታችሁን ይቅር አይላችሁም።
 ፲፮ ስትጠሙም። እንደ ግብዘች አትጠውልጉ፤ ለሰዎች እንደ
 ጠመኛ ሊታዩ ፊታቸውን ያጠፋሉና፤ እውነት እላችኋለሁ።
 ዋጋቸውን ተቀብለዋል። ፲፯-፲፱ ብልና ዝገት በሚያጠፉት
 ሌቦችም ቆፍረው በሚሠርቁት ዘንድ ለእናንተ በምድር ላይ
 መዝገብ አትሰብሱቡ፤ ፳ ነገር ግን ብልም ዝገትም በሚያጠፉት
 ሌቦችም ቆፍረው በሚሠርቁት ዘንድ ለእናንተ በሰማይ
 መዝገብ ሰብሱቡ፤ ፳፩ መዝገብህ ባለበት ልብህ ደግሞ
 በዚያ ይሆናል። ፳፪ የሰውነት መብራት ዓይን ናት። ዓይንህ
 እንግዲህ ጤናማ ብትሆን፤ ሰውነትህ ሁሉ ብሩህ ይሆናል፤
 ፳፫ ዓይንህ ግን ታማሚ ብትሆን፤ ሰውነትህ ሁሉ የጨለመ
 ይሆናል። እንግዲህ በእነተ ያለው ብርሃን ጨለማ ከሆነ፤
 ጨለማውስ እንዴት ይበረታ! ፳፬ ለሁለት ጌቶች መገዛት
 የሚቻለው ማንም የለም፤ ወይም አንዱን ይጠላል ሁለተኛውንም
 ይወዳል፤ ወይም ወደ አንዱ ይጠጋል ሁለተኛውንም ይንቃል፤
 ለእግዚአብሔርና ለገንዘብ መገዛት አትችሉም። ፳፭ ስለዚህ
 እላችኋለሁ። ስለ ነፍሳችሁ በምትበሉትና በምትጠጡት፤ ወይም
 ስለ ሰውነታችሁ በምትለብሱት አትጨነቁ፤ ነፍስ ከመብል
 ሰውነትም ከልብስ አይበልጥምን? ፳፮ ወደ ሰማይ ወፎች
 ተመልከቱ፤ አይዘሩም አያጭዱምም በጎተራም አይከቱም።
 የሰማዩ አባታችሁም ይመግባቸዋል፤ እናንተ ከእነርሱ እጅግ
 አትበልጡምን? ፳፯ ከእናንተ ተጨንቆ በቁመቱ ላይ አንድ
 ክንድ መጨመር የሚችል ማን ነው? ፳፰ ስለ ልብስስ ስለ
 ምን ትጨነቃላችሁ? የሚዳ አበቦች እንዴት እንዲያድጉ ልብ
 አድርጋችሁ ተመልከቱ፤ ፳፱ አይደክሙም አይፈትሉምም፤ ነገር
 ግን እላችኋለሁ። ስሎምንስ እንኳ በክብሩ ሁሉ ከነዚህ እንደ
 አንዱ አልለበሰም። ፴ እግዚአብሔር ግን ዛሬ ያለውን ነገም
 ወደ እቶን የሚጣለውን የሚዳን ሣር እንዲህ የሚያለብሰው
 ከሆነ፤ እናንተ እምነት የጎደላችሁ፤ እናንተንም ይልቁን እንዴት?
 ፴፩ እንግዲህ። ምን እንበላለን? ምንስ እንጠጣለን? ምንስ
 እንለብሳለን? ብላችሁ አትጨነቁ፤ ፴፪ ይህንስ ሁሉ አሐዛብ
 ይፈልጋሉ፤ ይህ ሁሉ እንዲያሰፈልጋችሁ የሰማዩ አባታችሁ
 ያውቃልና። ፴፫ ነገር ግን አስቀድማችሁ የእግዚአብሔርን
 መንግሥት ጽድቁንም ፈልጉ። ይህም ሁሉ ይጨመርላችኋል።
 ፴፬ ነገ ለራሱ ይጨነቃልና ለነገ አትጨነቁ፤ ለቀኑ ክፋቱ
 ይበቃዋል።

፯

፩፡፫ በወንድምህም ዓይን ያለውን ጉድፍ ስለምን ታያለህ፤ በዓይንህ ግን ያለውን ምስሶ ስለ ምን አትመለከትም? ፬ ወይም ወንድምህን። ከዓይንህ ጉድፍ ላውጣ ፍቀድልኝ እንዴትስ ትለዋለህ? እነሆም፡ በዓይንህ ምስሶ አለ። ፭ እንተ ግብዝ፡ አስቀድመህ ከዓይንህ ምስሶውን አውጣ። ከዚያም በኋላ ከወንድምህ ዓይን ጉድፍን ታወጣ ዘንድ አጥርተህ ታያለህ። ፮ በእግራቸው እንዲይረግጡት ተመልሰውም እንዲይነክሱአችሁ፤ የተቀደሰውን ለውሾች አትሰጡ፤ ዐንቁዎቻችሁንም በእሪያዎች ፊት አትጣሉ። ፯ ለምኑ፤ ይሰጣችሁማል፤ ፈልጉ፤ ታገኙማላችሁ፤ መዝጊያን እንኳኩ፤ ይከፈትላችሁማል። ፰ የሚለምነው ሁሉ ይቀበላልና፤ የሚፈልገውም ያገኛል፤ መዝጊያንም ለሚያንኳኳ ይከፈትለታል። ፱ ወይስ ከእናንተ፤ ልጁ እንጀራ ቢለምነው፤ ድንጋይን የሚሰጠው ከእናንተ ማን ሰው ነው? ፲ ዓሣስ ቢለምነው እባብን ይሰጠዋልን? ፲፩ እንኪያስ እናንተ ክፋዎች ስትሆኑ ለልጆቻችሁ መልካም ስጦታ መሰጠትን ካወቃችሁ፤ በሰማያት ያለው አባታችሁ ለሚለምኑት እንዴት አብልጦ መልካም ነገርን ይሰጣቸው? ፲፪ እንግዲህ ሰዎች ሊያደርጉላችሁ የምትወዱትን ሁሉ እናንተ ደግሞ እንዲሁ አድርጉላቸው፤ ሕግም ነቢያትም ይህ ነውና። ፲፫ በጠበበው ደጅ ግቡ፤ ወደ ጥፋት የሚወስደው ደጅ ሰፊ፤ መንገዱም ትልቅ ነውና፤ ወደ እርሱም የሚገቡ ብዙዎች ናቸው። ፲፬ ወደ ሕይወት የሚወሰደው ደጅ የጠበበ፤ መንገዱም የቀጠነ ነውና፤ የሚያገኙትም ጥቂቶች ናቸው። ፲፭ የበግ ለምድ ለብሰው ከሚመጡባችሁ በውሥጣቸው ግን ነጣቂዎች ተኩላዎች ከሆኑ ከሐሰተኞች ነቢያት ተጠንቀቁ። ፲፮ ከፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ። ከእሾህ ወይን ከኩርንችትስ በለስ ይለቀማልን? ፲፯ እንዲሁ መልካም ዛፍ ሁሉ መልካም ፍሬ ያደርጋል፤ ክፋም ዛፍ ክፋ ፍሬ ያደርጋል። ፲፰ መልካም ዛፍ ክፋ ፍሬ ማፍራት፤ ወይም ክፋ ዛፍ መልካም ፍሬ ማፍራት አይቻለውም። ፲፱ መልካም ፍሬ የሚያደርግ ዛፍ ሁሉ ይቆረጣል ወደ እሳትም ይጣላል። ፳ ስለዚህም ከፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ። ፳፩ በሰማያት ያለውን የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ እንጂ፤ ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤ የሚለኝ ሁሉ መንግሥተ ሰማያት የሚገባ አይደለም። ፳፪ በዚያ

ቀን ብዙዎች። ጌታ ሆይ፣ ጌታ ሆይ፣ በሰምህ ትንቢት አልተናገርንምን፣ በሰምህስ አጋንንትን አላወጣንምን፣ በሰምህስ ብዙ ተአምራትን አላደረግንምን? ይሉኛል። ፳፫ የዚያን ጊዜም። ከቶ አላወቅኋችሁም፤ እናንተ ዓመፀኞች፣ ከእኔ ራቁ ብዬ እመስክርባቸዋለሁ። ፳፬ ሰለዚህ ይህን ቃሉን ሰምቶ የሚያደርገው ሁሉ ቤቱን በዓለት ላይ የሠራ ልባም ሰውን ይመስላል። ፳፭ ዝናብም ወረደ ጎርፍም መጣ ነፋስም ነፈሰ ያንም ቤት ገፋው፣ በዓለት ላይም ስለ ተመሠረተ አልወደቀም። ፳፮ ይህንም ቃሉን ሰምቶ የሚያደርገው ሰው ሁሉ ቤቱን በአሸዋ ላይ የሠራ ሰነፍ ሰውን ይመስላል። ፳፯ ዝናብም ወረደ ጎርፍም መጣ ነፋስም ነፈሰ ያንም ቤት መታው፣ ወደቀም፣ አወዳደቀም ታላቅ ሆነ። ፳፰ ኢየሱስም ይህን ነገር በጨረሰ ጊዜ ሕዝቡ በትምህርቱ ተገረሙ፤ እንደ ጻፎቻቸው ሳይሆን ፳፱ እንደ ባለ ሥልጣን ያስተምራቸው ነበርና።

፰

፩ ከተራራም በወረደ ጊዜ ብዙ ሕዝብ ተከተሉት። ፪ እነሆም፣ ለምጻም ቀርቦ። ጌታ ሆይ፣ ብትወድስ ልታነጻኝ ትችላለህ እያለ ሰገደለት። ፫ እጁንም ዘርግቶ ዳሰሰውና። እወዳለሁ፣ ነጻ አለው። ወዲያውም ለምጹ ነጻ። ፬ ኢየሱስም። ለማንም እንዳትናገር ተጠንቅቅ፣ ነገር ግን ሄደህ ራስህን ለካህን አሳይ፣ ለእነርሱም ምስክር እንዲሆን ሙሴ ያዘዘውን መባ አቅርብ አለው። ፭ ወደ ቅፍርናሆምም በገባ ጊዜ የመቶ አለቃ ወደ እርሱ ቀርቦ። ጌታ ሆይ፣ ፮ ብላቴናዬ ሽባ ሆኖ እጅግ እየተሣቀየ በቤት ተኝቶአል ብሎ ለመነው። ፯ ኢየሱስም። እኔ መጥቼ እፈውስዋለሁ አለው። ፰ የመቶ አለቃውም መልሶ። ጌታ ሆይ፣ በቤቴ ጣራ ከታች ልትገባ አይገባኝም፤ ነገር ግን ቃል ብቻ ተናገር፣ ብላቴናዬም ይፈወሳል። ፱ እኔ ደግሞ ለሌሎች ተገዥ ነኝና፣ ከእኔም በታች ጭፍራ አለኝ፤ እንዲሁም። ሂድ ብለው ይሄዳል፣ ሌላውንም። ና ብለው ይመጣል፣ ባሪያዬንም። ይህን አድርገ ብለው ያደርጋል አለው። ፲ ኢየሱስም ሰምቶ ተደነቀና ለተከተሉት እንዲህ አለ። እውነት እላችኋለሁ፣ በአሰራኤል እንኳ እንዲህ ያለ ትልቅ እምነት አላገኘሁም። ፲፩ እላችኋለሁም፣ ብዙዎች ከምሥራቅና ከምዕራብ ይመጣሉ ከአብርሃምና ከይስሐቅ ከያዕቆብም ጋር በመንግሥተ ሰማያት ይቀመጣሉ፤ ፲፪ የመንግሥት ልጆች ግን በውጭ ወደ አለው

ጨለማ ይጣላሉ፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።
 ፲፫ ኢየሱስም ለመቶ አለቃ። ሂድና እንደመንህ ይሁንልህ
 አለው። ብላቴናውም በዚያች ሰዓት ተፈወሰ። ፲፬ ኢየሱስም
 ወደ ጴጥሮስ ቤት ገብቶ አማቱን በንዳድ ታማ ተኝታ
 አያት፤ ፲፭ እጅዋንም ዳሰሰ። ንዳዱም ለቀቃት፤ ተነሥታም
 አገለገለቻቸው። ፲፮-፲፰ ኢየሱስም ብዙ ሰዎች ሲከቡት አይቶ
 ወደ ማዶ እንዲሻገሩ አዘዘ። ፲፱ አንድ ጻፊም ቀርቦ። መምህር
 ሆይ፣ ወደምትሄድበት ሁሉ እከተልሃለሁ አለው። ፳ ኢየሱስም።
 ለቀበሮዎች ጉድጓድ ለሰማይም ወፎች መሳፈሪያ አላቸው፣
 ለሰው ልጅ ግን ራሱን የሚያሰጠጋበት የለውም አለው።
 ፳፩ ከደቀ መዛሙርቱም ሌላው። ጌታ ሆይ፣ አስቀድሜ እንድሄድ
 አባቴን እንድቀብር ፍቀድልኝ አለው። ፳፪ ኢየሱስም። ተከተለኝ፣
 ሙታናቸውንም እንዲቀብሩ ሙታንን ተዋቸው አለው። ፳፫ ወደ
 ታንኳም ሲገባ ደቀ መዛሙርቱ ተከተሉት። ፳፬ እነሆም፣ ማዕበሉ
 ታንኳይቱን እስኪደፍናት ድረስ በባሕር ታላቅ መናወጥ ሆነ፤
 እርሱ ግን ተኝቶ ነበር። ፳፭ ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው። ጌታ
 ሆይ፣ አድነን፣ ጠፋን እያሉ አሰነሡት። ፳፮ እርሱም። እናንተ
 እምነት የገደላችሁ፣ ስለ ምን ትፈራላችሁ? አላቸው፤ ከዚህ
 በኋላ ተነሥቶ ነፋሱንና ባሕሩን ገሠጸ፣ ታላቅ ጸጥታም ሆነ።
 ፳፯ ሰዎቹም። ነፋሳትና ባሕርስ ሰንኳ የሚታዘዙለት፣ ይህ
 እንዴት ያለ ሰው ነው? እያሉ ተደነቁ። ፳፰ ወደ ማዶም
 ወደ ጌርጋሴኖን አገር በመጣ ጊዜ፣ አጋንንት ያደሩባቸው
 ሁለት ሰዎች ከመቃብር ወጥተው ተገናኙት፤ እነርሱም ሰው
 በዚያ መንገድ ማለፍ እስኪሳነው ድረስ እጅግ ክፋዎች ነበሩ።
 ፳፱ እነሆም። ኢየሱስ ሆይ፣ የእግዚአብሔር ልጅ፣ ከእንተ ጋር
 ምን አለን? ጊዜው ሳይደርስ ልትሣቅየን ወደዚህ መጣህን?
 እያሉ ጮኹ። ፴ ከእነርሱም ርቆ የብዙ እሪያ መንጋ ይሰማራ
 ነበር። ፴፩ አጋንንቱም። ታወጣንስ እንደሆንህ፣ ወደ እሪያው
 መንጋ ሰደደን ብለው ለመኑት። ሂዱ አላቸው። ፴፪ እነርሱም
 ወጥተው ወደ እሪያዎቹ ሄዱና ገቡ፤ እነሆም፣ የእሪያዎቹ መንጋ
 ሁሉ ከአፋፋ ወደ ባሕር እየተጣደፉ ርጡ በውኃም ውስጥ
 ሞቱ። ፴፫ እርሾችም ሸሹ፣ ወደ ከተማይቱም ሄደው ነገሩን
 ሁሉ አጋንንትም በአደሩባቸው የሆነውን አወሩ። ፴፬ እነሆም፣
 ከተማው ሁሉ ኢየሱስን ለገናኝ ወጣ፣ ባዩትም ጊዜ ከአገራቸው
 እንዲሄድላቸው ለመኑት።

፱

፩ በታንኳም ገብቶ ተሻገረና ወደ ገዛ ከተማው መጣ።
 ፪ እነሆም፡ በአልጋ የተኛ ሸባ ወደ እርሱ አመጡ። ኢየሱስም እምነታቸውን አይቶ ሸባውን። አንተ ልጅ፣ አይዘህ፣ ኃጢአትህ ተሰረየኛልህ አለው። ፫ እነሆም፡ ከጻፎቹ አንዳንዱ በልባቸው። ይህስ ይሳደባል አሉ። ፬ ኢየሱስም እሳባቸውን አውቆ እንዲህ አለ። ስለ ምን በልባችሁ ክፉ ታስባላችሁ? ፭ ኃጢአትህ ተሰረየኛልህ ከማለት ወይስ። ተነሣና ሂድ ከማለት ማናቸው ይቀላል? ፮ ነገር ግን በምድር ላይ ኃጢአትን ያስተሰርይ ዘንድ ለሰው ልጅ ሥልጣን እንዳለው እንድታውቁ፣ በዚያን ጊዜ ሸባውን። ተነሣ፤ አልጋህን ተሸከምና ወደ ቤትህ ሂድ አለው። ፯ ተነሥቶም ወደ ቤቱ ሄደ። ፰ ሕዝቡም አይተው ተደነቁ፣ ለሰውም እንዲህ ያለ ሥልጣን የሰጠ እግዚአብሔርን አከበሩ። ፱ ኢየሱስም ከዚያ አልፎ በመቅረጫው ተቀምጦ የነበረ ማቴዎስ የሚባል አንድ ሰው አየና። ተከተለኝ አለው። ተነሥቶም ተከተለው። ፲ በቤቱም በማዕድ ተቀምጦ ሳለ፣ እነሆ፣ ብዙ ቀራጮችና ኃጢአተኞች መጥተው ከኢየሱስና ከደቀ መዛሙርቱ ጋር አብረው ተቀመጡ። ፲፩ ፈሪሳውያንም አይተው ደቀ መዛሙርቱን። መምህራችሁ ከቀራጮችና ከኃጢአተኞች ጋር አብሮ ስለ ምን ይበላል? አሉአቸው። ፲፪ ኢየሱስም ሰምቶ። ሕመምተኞች እንጂ ባለ ጤናዎች ባለ መድኃኒት አያስፈልጋቸውም፤ ፲፫ ነገር ግን ሄዳችሁ። ምሕረትን እወዳለሁ መሥዋዕትንም አይደለም ያለው ምን እንደ ሆነ ተማሩ፤ ኃጢአተኞችን ወደ ንስሐ እንጂ ጻድቃንን ልጠራ አልመጣሁምና አላቸው። ፲፬ በዚያን ጊዜ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ወደ እርሱ ቀርበው። እኛና ፈሪሳውያን፣ ብዙ ጊዜ የምንጠመው፣ ደቀ መዛሙርትህ ግን የማይጠሙት ስለ ምንድር ነው? አሉት። ፲፭ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። ሚዜዎች ሙሽራው ከእነርሱ ጋር ሳለ ሊያዝኑ ይችላሉን? ነገር ግን ሙሽራው ከእነርሱ የሚወሰድበት ወራት ይመጣል። በዚያ ጊዜም ይጠማሉ። ፲፮ በአረጃ ልብስ አዲስ እራፊ የሚያኖር የለም፤ መጣፊያው ልብሱን ይቦጭቀዋልና፣ መቀደዱም የባሰ ይሆናል። ፲፯ በአረጃ አቁማዳ አዲስ የወይን ጠጅ የሚያኖር የለም፤ ቢደረግ ግን፣ አቁማዳው ይፈነዳል፣ የወይን ጠጁም ይፈሳል አቁማዳውም ይጠፋል፤ ነገር ግን አዲሱን የወይን ጠጅ በአዲስ አቁማዳ

ያኖረዋል፡፡ ሁለቱም ይጠባበቃሉ፡፡ ፲፮ ይህንም ሲነግራቸው፡፡ አንድ መከራን መጥቶ፡፡ ልጄ አሁን ሞተኝ፤ ነገር ግን መጥተህ እጅህን ጫንባት፡፡ በሕይወትም ትኖራለች እያለ ሰገደለት፡፡ ፲፱ ኢየሱስም ተነሥቶ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተከተለው፡፡ ፳ እነሆም፡፡ ከአሥራ ሁለት ዓመት ጀምሮ ደም የሚፈሰሳት ሴት በኋላው ቀርባ የልብሱን ጫፍ ዳሰሰች፤ ፳፩ በልብዋ፡፡ ልብሱን ብቻ የዳሰሰሁ እንደ ሆነ፡፡ እድናለሁ ትል ነበረችና፡፡ ፳፪ ኢየሱስም ዘወር ብሎ አያትና፡፡ ልጄ ሆይ፡፡ አይዘሽ፤ እምነትሽ አድኖሻል አላት፡፡ ሴቲቱም ከዚያች ሰዓት ጀምሮ ዳነች፡፡ ፳፫ ኢየሱስም ወደ መከራን ሴት በደረሰ ጊዜ፡፡ እምቢልተኞችንና የሚንጫጫውን ሕዝብ አይቶ፡፡ ፳፬ ብላቴናይቱ ተኝታለች እንጂ አልሞተችምና ፈቀቅ በሉ አላቸው፡፡ በጣምም ሳቁበት፡፡ ፳፭ ሕዝቡን ግን ከአሰወጡ በኋላ ገብቶ እጅዋን ያዛት፡፡ ብላቴናይቱም ተነሣች፡፡ ፳፮ ያም ዝና ወደዚያ አገር ሁሉ ወጣ፡፡ ፳፯ ኢየሱስም ከዚያ ሲያልፍ ሁለት ዕውሮች፡፡ የዳዊት ልጅ ሆይ፡፡ ማረን ብለው እየጮሁ ተከተሉት፡፡ ፳፰ ወደ ሴትም በገባ ጊዜ ዕውሮቹ ወደ እርሱ ቀረቡ፡፡ ኢየሱስም፡፡ ይህን ማድረግ እንድችል ታምናላችሁን? አላቸው፡፡ አዎን፡፡ ጌታ ሆይ አሉት፡፡ ፳፱ በዚያን ጊዜ፡፡ እንደ እምነታችሁ ይሁንላችሁ ብሎ ዓይኖቻቸውን ዳሰሰ፡፡ ፴ ዓይኖቻቸውም ተከፈቱ፡፡ ፴፩ ኢየሱስም፡፡ ማንም እንዳያውቅ ተጠንቀቁ ብሎ በብርቱ አዘዛቸው፡፡ እነርሱ ግን ወጥተው በዚያ አገር ሁሉ ስለ እርሱ አወሩ፡፡ ፴፪ እነርሱም ሲወጡ እነሆ፡፡ ጋኔን ያደረበትን ዲዳ ሰው ወደ እርሱ አመጡ፡፡ ፴፫ ጋኔንም ካወጣው በኋላ ዲዳው ተናገረ፡፡ ሕዝቡም፡፡ እንዲህ ያለ በእስራኤል ዘንድ ከቶ አልታየም እያሉ ተደነቁ፡፡ ፴፬ ፈሪሳውያን ግን፡፡ በአጋንነት አለቃ አጋንነትን ያወጣል አሉ፡፡ ፴፭ ኢየሱስም በምኩራቦቻቸው እያሰተማረ፡፡ የመንግሥትንም ወንጌል እየሰበከ፡፡ በሕዝብም ያለውን ደዌና ሕማም ሁሉ እየፈወሰ፡፡ በከተማዎችና በመንደሮች ሁሉ ይዘር ነበር፡፡ ፴፮ ብዙ ሕዝብም ባየ ጊዜ፡፡ እርኛ እንደ ሊላቸው በጎች ተጨንቀው ተጥለውም ነበርና አዘነላቸው፡፡ ፴፯ በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን፡፡ መከሩስ ብዙ ነው፡፡ ሠራተኞች ግን ጥቁቶች ናቸው፤ ፴፰ እንግዲህ የመከሩን ጌታ ወደ መከሩ ሠራተኞች እንዲልክ ለምኑት አላቸው፡፡

፲

፩ አሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርቱን ወደ እርሱ ጠርቶ፡፡

እንዲያወጡአቸው በርኩሳን መናፍሰት ላይ ደዌንና ሕማምንም ሁሉ እንዲፈውሱ ሥልጣን ሰጣቸው። ፪ የአሥራ ሁለቱም ሐዋርያት ስም ይህ ነው፤ መጀመሪያው ጴጥሮስ የተባለው ስምዖን ወንድሙ እንድርያስም፣ የዘብዳዎስ ልጅ ያዕቆብም ወንድሙ ዮሐንስም፣ ፫ ፊልጶስም በርተሎሜዎስም፣ ቶማስም ቀራጩ ማቴዎስም፣ የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብም ታዴዎስም የተባለው ልብድዮስ፣ ፬ ቀነናዊውም ስምዖን ደግሞም አሳልፎ የሰጠው የእስቆርቱ ይሁዳ። ፭ እነዚህን አሥራ ሁለቱን ኢየሱስ ላካቸው፣ አዘዛቸውም፣ እንዲህም አለ። በእሕዛብ መንገድ አትሂዱ፣ ወደ ሳምራውያንም ከተማ አትግቡ፤ ፮ ይልቅስ የእስራኤል ቤት ወደሚሆኑ ወደ ጠፋት በጎች ሂዱ እንጂ። ፯ ሄዳችሁም። መንግሥተ ስማያት ቀርባለች ብላችሁ ሰበኩ። ፰ ድውዮችን ፈውሱ፤ ሙታንን አስነሡ፤ ለምጻሞችን አንጹ፤ አጋንንትን አውጡ፤ በከንቱ ተቀበላችሁ፣ በከንቱ ሰጡ። ፱ ወርቅ ወይም ብር ወይም ናስ በመቀነታችሁ፣ ፲ ወይም ለመንገድ ከረጢት ወይም ሁለት እጅ ጠባብ ወይም ጫማ ወይም በትር አታግኙ፤ ለሠራተኛ ምግቡ ይገባልና። ፲፩ በምትገቡባትም በማናቸይቱም ከተማ ወይም መንደር፣ በዚያ የሚገባው ማን እንደ ሆነ በጥንቃቄ መርምሩ፤ እስክትወጡም ድረስ በዚያ ተቀመጡ። ፲፪ ወደ ቤትም ስትገቡ ሰላምታ ሰጡ፤ ፲፫ ቤቱም የሚገባው ቢሆን ሰላማችሁ ይድረስለት፤ ባይገባው ግን ሰላማችሁ ይመለስላችሁ። ፲፬ ከማይቀበላችሁም ቃላችሁንም ከማይሰሙ ሁሉ፣ ከዚያ ቤት ወይም ከዚያች ከተማ ስትወጡ የእግራችሁን ትቢያ አራግፉ። ፲፭ እውነት እላችኋለሁ፣ በፍርድ ቀን ከዚያች ከተማ ይልቅ ለሰዶምና ለገሞራ አገር ይቀልላቸዋል። ፲፮ እነሆ፣ እኔ እንደ በጎች በተኩላዎች መካከል እልካችኋለሁ፤ ስለዚህ እንደ እባብ ልባዎች እንደ ርግብም የዋሆች ሁኑ። ፲፯ ነገር ግን ወደ ሸንጎ አሳልፈው ይሰጡአችኋል፣ በምኩራቦቻቸውም ይገርፉአችኋልና ከሰዎች ተጠበቁ፤ ፲፰ ለእነርሱና ለእሕዛብም ምስክር እንዲሆን፣ ስለ እኔ ወደ ገዢዎች ወደ ነገሥታትም ትወስዳላችሁ። ፲፱ አሳልፈውም ሲሰጡአችሁ፣ የምትናገሩት በዚያች ሰዓት ይሰጣችኋልና እንዴት ወይስ ምን እንድትናገሩ አትጨነቁ፤ ፳ በእናንተ የሚናገር የአባታችሁ መንፈስ ነው እንጂ፣ የምትናገሩ እናንተ አይደላችሁምና። ፳፩ ወንድምም ወንድሙን፣ አባትም ልጁን ለሞት አሳልፎ ይሰጣል፣ ልጆችም በወላጆቻቸው ላይ

ይነሣሉ ይገድሉአቸውማል። ፳፪ በሁሉም ሰለ ሰሜ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ፤ እስከ መጨረሻ የሚጸና ግን እርሱ ይድናል። ፳፫ በአንዲቱ ከተማም መከራ ቢያሳዩአችሁ ወደ ሌላይቱ ሸሹ፤ እውነት እላችኋለሁና፡ የሰው ልጅ እስኪመጣ ድረስ የእስራኤልን ከተማዎች አትዘልቁም። ፳፬ ደቀ መዝሙር ከመምህሩ፡ ባሪያም ከጌታው አይበልጥም። ፳፭ ደቀ መዝሙር እንደ መምህሩ፡ ባሪያም እንደ ጌታው መሆኑ ይበቃዋል። ባለቤቱን ብዔል ዜቡል ካሉት፡ ቤተሰቦቹንም እንዴት አብዝተው አይሉአቸው! ፳፮ እንግዲህ አትፍሩአቸው፤ የማይገለጥ የተከደነ፡ የማይታወቅም የተሰወረ ምንም የለምና። ፳፯ በጨለማ የምንግራችሁን በብርሃን ተናገሩ፤ በጆሮም የምትሰሙትን በሰገነት ላይ ሰበኩ። ፳፰ ሥጋንም የሚገድሉትን ነፍሱን ግን መግደል የማይቻላቸውን አትፍሩ፤ ይልቅስ ነፍሱንም ሥጋንም በገሃነም ሊያጠፋ የሚቻለውን ፍሩ። ፳፱ ሁለት ድንቢጦች በአምስት ሳንቲም ይሸጡ የለምን? ከእነርሱም አንዲቱ ያለ አባታችሁ ፈቃድ በምድር ላይ አትወድቅም። ፴ የእናንተ ሰ የራሳችሁ ጠጉር ሁሉ እንኳ ተቆጥሮአል። ፴፩ እንግዲህ አትፍሩ ከብዙ ድንቢጦች እናንተ ትበልጣላችሁ። ፴፪ ሰለዚህ በሰው ፊት ለሚመሰክርልኝ ሁሉ እኔ ደግሞ በሰማያት ባለው በአባቴ ፊት እመሰክርለታለሁ፤ ፴፫ በሰው ፊትም የሚክደኝን ሁሉ እኔ ደግሞ በሰማያት ባለው በአባቴ ፊት እክደዋለሁ። ፴፬ በምድር ላይ ሰላምን ለማምጣት የመጣሁ አይምስላችሁ፤ ሰይፍን እንጂ ሰላምን ለማምጣት አልመጣሁም። ፴፭ ሰውን ከአባቴ፡ ሴት ልጅንም ከእናትዋ፡ ምራትንም ከአማትዋ አለያይ ዘንድ መጥቻለሁና፤ ፴፮ ለሰውም ቤተ ሰዎቹ ጠላቶች ይሆኑበታል። ፴፯ ከእኔ ይልቅ አባቴን ወይም እናቴን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም፤ ከእኔ ይልቅም ወንድ ልጄን ወይም ሴት ልጄን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም፤ ፴፰ መስቀሉንም የማይዝ በኋላዬም የማይከተለኝ ለእኔ ሊሆን አይገባውም። ፴፱ ነፍሱን የሚያገኝ ያጠፋታል፡ ነፍሱንም ስለ እኔ የሚያጠፋ ያገኛታል። ፵ እናንተን የሚቀበል እኔን ይቀበላል፡ እኔንም የሚቀበል የላከኝን ይቀበላል። ፵፩ ነቢይን በነቢይ ሰም የሚቀበል የነቢይን ዋጋ ይወስዳል፡ ጸድቅንም በጸድቅ ሰም የሚቀበል የጸድቁን ዋጋ ይወስዳል። ፵፪ ማንም ከእነዚህ ከታናናሾቹ ለአንዱ ቀዝቃዛ ጽዋ ውኃ ብቻ በደቀ መዝሙር ሰም የሚያጠጣ፡ እውነት እላችኋለሁ፡ ዋጋው አይጠፋበትም።

16

፩ ኢየሱስም አሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርቱን ማዘዝ በፈጸመ ጊዜ በከተሞቻቸው ሊያስተምርና ሊሰብክ ከዚያ አለፈ።

፪ ዮሐንስም በወህኒ ሳለ የክርስቶስን ሥራ ሰምቶ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለት ላከና። ፫ የሚመጣው አንተ ነህን? ወይስ ሌላ እንጠብቅ? አለው። ፬ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። ሄዳችሁ ያያችሁትን የሰማችሁትንም ለዮሐንስ አውሩለት፤ ፭ ዕውሮች ያያሉ እንካሶችም ይሄዳሉ። ለምጻሞችም ይነጻሉ ደንቆሮችም ይሰማሉ። ሙታንም ይነሣሉ ፮ ለድሆችም ወንጌል ይሰበካል፤ በእኔም የሚይሰናከለው ሁሉ ብፁዕ ነው። ፯ እነዚያም ሲሄዱ ኢየሱስ ለሕዝቡ ስለ ዮሐንስ ሊናገር ጀመረ እንዲህም አለ። ሞን ልታዩ ወደ ምድረ በዳ ወጣችሁ? ፰ ነፋስ የሚወዘውዘውን ሸምበቆን? ወይስ ሞን ልታዩ ወጣችሁ? ቀጭን ልብስ የለበሰ ሰውን? እነሆ፣ ቀጭን ልብስ የለበሱ በነገሥታት ቤት አሉ። ፱ ወይስ ሞን ልታዩ ወጣችሁ? ነቢይን? አዎን እላችኋለሁ፤ ከነቢይም የሚበልጠውን።

፲ እነሆ፣ መንገድህን በፊትህ የሚጠርግ መልክተኛዬን በፊትህ እልካለሁ 16 ተብሎ የተጻፈለት ይህ ነውና። እውነት እላችኋለሁ፤ ከሴቶች ከተወለዱት መካከል ከመጥምቁ ዮሐንስ የሚበልጥ አልተነሣም፤ በመንግሥተ ሰማያት ግን ከሁሉ የሚያንሰው ይበልጠዋል። 16 ከመጥምቁም ከዮሐንስ ዘመን ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ መንግሥተ ሰማያት ትገፋለች። ግፊቶችም ይናጠቁታል። 16 ነቢያት ሁሉና ሕጉ እስከ ዮሐንስ ድረስ ትንቢት ተናገሩ፤ 16 ልትቀበሉትስ ብትወዱ፣ ይመጣ ዘንድ ያለው ኤልያስ ይህ ነው። 16 የሚሰማ ጆሮ ያለው ይሰማ። 16 ነገር ግን ይህን ትውልድ በምን እመሰለዋለሁ? በገበያ የሚቀመጡትን ልጆች ይመሰላሉ። እነርሱም ባልንጀሮቻቸውን እየጠሩ። 16 እንቢልታ ነፋንላችሁ ዘፈንም አልዘፈናችሁም ሙሾ አወጣንላችሁ ዋይ ዋይም አላላችሁም ይሉአቸዋል። 16 ዮሐንስ ሳይበላና ሳይጠጣ መጣ፣ እነርሱም። ጋኔን አለበት አሉት። 16 የሰው ልጅ እየበላና እየጠጣ መጣ፣ እነርሱም። እነሆ፣ በላተኛና የወይን ጠጅ ጠጭ፣ የቀራጮችና የጎጢአተኞች ወዳጅ ይሉታል። ጥበብም በልጆችዋ ጸደቀች። ፳ በዚያን ጊዜ የሚበዙ ተአምራት የተደረገባቸውን ከተማዎች ንስሐ ሰላልገቡ ሊነቅፋቸው ጀመረ እንዲህም አለ። 36 ወዮልሽ ኮራዚ፤ ወዮልሽ ቤተ ሳይዳ፤ በእናንተ የተደረገው ተአምራት

በጢሮስና በሲዶና ተደርጎ ቢሆን፤ ማቅ ለብሰው አመድም ነሰንሰው ከብዙ ጊዜ በፊት ንሰሐ በገቡ ነበርና። ፳፪ ነገር ግን እላችኋለሁ። በፍርድ ቀን ከእናንተ ይልቅ ለጢሮስና ለሲዶና ይቀልላቸዋል። ፳፫ እንቺም ቅፍርናሆም፤ እስከ ሰማይ ከፍ አልሸን? ወደ ሲኦል ትወርጃለሽ፤ በእንቺ የተደረገው ተአምራት በሰዶም ተደርጎ ቢሆን፤ እስከ ዛሬ በኖረች ነበርና። ፳፬ ነገር ግን እላችኋለሁ። በፍርድ ቀን ከእንቺ ይልቅ ለሰዶም አገር ይቀልላታል። ፳፭ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ መልሶ እንዲህ አለ። አባት ሆይ፤ የሰማይና የምድር ጌታ፤ ይህን ከጥበበኞችና ከአስተዋዮች ሰውረህ ለሕፃናት ስለ ገለጥህላቸው አመሰግንሃለሁ፤ ፳፮ አዎን፤ አባት ሆይ፤ ፈቃድህ በፊትህ እንዲህ ሆኖአልና። ፳፯ ሁሉ ከአባቴ ዘንድ ተሰጥቶኛል፤ ከአብ በቀር ወልድን የሚያውቅ የለም፤ ከወልድም በቀር ወልድም ለገለጥላት ከሚፈቅድ በቀር አብን የሚያውቅ የለም። ፳፰ እናንተ ደካሞች ሽክማችሁ የከበደ ሁሉ፤ ወደ እኔ ኑ፤ እኔም አሳርፋችኋለሁ። ፳፱ ቀንበሬን በላያችሁ ተሽከሙ ከእኔም ተማሩ፤ እኔ የዋህ በልቤም ትሑት ነኝና፤ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ፤ ፴ ቀንበሬ ልዝብ ሽክማም ቀሊል ነውና።

1፪

፩ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ በሰንበት ቀን በእርሻ መካከል አለፈ፤ ደቀ መዛሙርቱም ተራቡና እሽት ይቀጥፋ ይበሉም ጀመር። ፪ ፈሪሳውያንም አይተው። እነሆ፤ ደቀ መዛሙርትህ በሰንበት ማድረግ ያልተፈቀደውን ያደርጋሉ አሉት። ፫-፭ ካህናትም በሰንበት በመቅደስ ሰንበትን እንዲያረክሱ ኃጢአትም እንዲይሆንላቸው በሕጉ አላነበባችሁምን? ፮ ነገር ግን እላችኋለሁ፤ ከመቅደስ የሚበልጥ ከዚህ አለ። ፯ ምሕረትን አወዳለሁ መሥዋዕትንም አይደለም ያለው ምን እንደሆነ ብታውቁስ ኃጢአት የሌላባቸውን ባልኩነናችሁም ነበር። ፱ የሰው ልጅ የሰንበት ጌታ ነውና። ፲ ከዚያም አልፎ ወደ ምኩራባቸው ገባ። ፲ እነሆም፤ እጁ የሰለለች ሰው ነበረ፤ ይከሱትም ዘንድ። በሰንበት መፈወስ ተፈቅዶአልን? ብለው ጠየቁት። 1፩ እርሱ ግን። ከእናንተ አንድ በግ ያለው በሰንበት በጉድጓድ ቢወድቅበት፤ ይዞ የሚያወጣው ሰው ማን ነው? 1፪ እንግዲህ ሰው ከበግ ይልቅ እንደምን አይበልጥም! ስለዚህ በሰንበት መልካም መሥራት ተፈቅዶአል

አላቸው። 1፫ ከዚያም በኋላ ሰውየውን። እጅህን ዘርጋ አለው።
 ዘርጋትም። እንደ ሁለተኛይቱም ደህና ሆነች። 1፬ ፈሪሳውያን ግን ወጥተው እንዴት አድርገው እንዲያጠፉት ተማከሩበት።
 1፭ ኢየሱስም አውቆ ከዚያ ፈቀቅ አለ። ብዙ ሰዎችም ተከተሉት። ሁሉንም ፈወሳቸው። እንዲይገልጡትም አዘዛቸው፤
 1፮-1፯ እነሆ የመረጥሁት ብላቴናዬ። ነፍሴ ደስ የተሰኘችበት ወዳጄ፤ መንፈሴን በእርሱ ላይ አኖራለሁ። ፍርድንም ለአሕዛብ ያወራል። 1፱ አይከራከርም አይጮህምም። ድምፁንም በአደባባይ የሚሰማ የለም። 2፫ ፍርድን ድል ለመንሣት እስኪያወጣ። የተቀጠቀጠን ሽምቦቆ አይሰብርም የሚጤስን የጥዋፍ ክርም አያጠፋም። 3፩ አሕዛብም በሰሙ ተሰፋ ያደርጋሉ። 3፪ ከዚህም በኋላ ጋኔን ያደረገበትን ዕውር ዲዳም ወደ እርሱ አመጡ፤ ዕውሩም ዲዳውም እስኪያይና እስኪናገር ድረስ ፈወሰው።
 3፫ ሕዝቡም ሁሉ ተገረሙና። እንጂ ይህ ሰው የዳዊት ልጅ ይሆንን? አሉ። 3፬ ፈሪሳውያን ግን ሰምተው። ይህ በብዔል ዜቡል በአጋንንት አለቃ ካልሆነ በቀር አጋንንትን አያወጣም አሉ። 3፭ ኢየሱስ ግን አሳባቸውን አውቆ እንዲህ አላቸው። እርስ በርስዎ የምትለያይ መንግሥት ሁላ ትጠፋለች። እርስ በርሱ የሚለያይ ከተማም ሁሉ ወይም ቤት አይቆምም። 3፮ ሰይጣንም ሰይጣንን የሚያወጣ ከሆነ። እርስ በርሱ ተለያየ። እንግዲህ መንግሥቱ እንዴት ትቆማለች? 3፯ እኔስ በብዔል ዜቡል አጋንንትን የማወጣ ከሆንሁ። ልጆቻችሁ በማን ያወጡአቸዋል? ስለዚህ እነርሱ ፈራጆች ይሆኑባችኋል። 3፰ እኔ ግን በእግዚአብሔር መንፈስ አጋንንትን የማወጣ ከሆንሁ። እንግዲህ የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ ደርሳለች። 3፱ ወይስ ሰው አስቀድሞ ኃይለኛውን ሳያሰር ወደ ኃይለኛው ቤት ገብቶ አቃውን ሊነጥቀው እንዴት ይችላል? ከዚያም ወዲያ ቤቱን ይበዘብዛል። 4፫ ከእኔ ጋር ያልሆነ ይቃወመኛል። ከእኔ ጋርም የማያከማኝ ይበትናል። 4፬ ስለዚህ እላችኋለሁ። ኃጢአትና ስድብ ሁሉ ለሰዎች ይሰረይላቸዋል። ነገር ግን መንፈስ ቅዱስን ለሰደበ አይሰረይለትም። 4፭ በሰው ልጅ ላይ ቃል የሚናገር ሁሉ ይሰረይለታል፤ በመንፈስ ቅዱስ ላይ ግን የሚናገር ሁሉ በዚህ ዓለም ቢሆን ወይም በሚመጣው አይሰረይለትም። 4፮ ዛፍ ከፍሬዋ ትታወቃለችና ዛፍዋን መልካም። ፍሬዋንም መልካም አድርጉ። ወይም ዛፍዋን ክፋ ፍሬዋንም ክፋ አድርጉ። 4፯ እናንተ የእፋኝት ልጆች።

ክፋዎች ሰትሆኑ መልካም ለመናገር እንዴት ትችላላችሁ?
 በልብ ሞልቶ ከተረፈው እፍ ይናገራል። ፴፭ መልካም ሰው
 ከልቡ መልካም መዝገብ መልካም ነገርን ያወጣል። ክፋ ሰውም
 ከክፋ መዝገብ ክፋ ነገርን ያወጣል። ፴፮ እኔ እላችኋለሁ።
 ሰዎች ስለሚናገሩት ስለ ከንቱ ነገር ሁሉ በፍርድ ቀን መልስ
 ይሰጡበታል፤ ፴፯ ከቃልህ የተነሣ ትጸድቃለህና ከቃልህም የተነሣ
 ትከግናለህ። ፴፰ በዚያን ጊዜ ከጻፎችና ከፈሪሳውያን አንዳንዶቹ
 መለሱና። መምህር ሆይ፣ ከአንተ ምልክት እንድናይ እንወዳለን
 አሉ። ፴፱ እርሱ ግን መልሶ እንዲህ አላቸው። ክፍና አመንዝራ
 ትውልድ ምልክት ይሻል፣ ከነቢዩም ከኖናስ ምልክት በቀር
 ምልክት አይሰጠውም። ፵ ዮናስ በዓሣ አንገሪ ሆድ ሦስት
 ቀንና ሦስት ሌሊት እንደ ነበረ፣ እንዲሁ የሰው ልጅ በምድር
 ልብ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት ይኖራል። ፵፩ የነዌ ሰዎች
 በፍርድ ቀን ከዚህ ትውልድ ጋር ተነሥተው ይፈርዱበታል፤
 በዮናስ ሰብከት ንስሐ ገብተዋልና፣ እነሆም፣ ከዮናስ የሚበልጥ
 ከዚህ አለ። ፵፪ ንግሥተ ዓዜብ በፍርድ ቀን ከዚህ ትውልድ
 ጋር ተነሥታ ትፈርድበታለች፤ የሰሎሞንን ጥበብ ለመስማት
 ከምድር ዳር መጥታለችና፣ እነሆም፣ ከሰሎሞን የሚበልጥ
 ከዚህ አለ። ፵፫ ርኩስ መንፈስ ግን ከሰው በወጣ ጊዜ፣
 ዕረፍት እየፈለገ ውኃ በሌለበት ቦታ ያልፋል፣ አያገኝምም።
 ፵፬ በዚያን ጊዜም። ወደ ወጣሁበት ቤቴ እመለሳለሁ ይላል፤
 ቢመጣም ባደ ሆኖ ተጠርጎና አጊጦ ያገኘዋል። ፵፭ ከዚያ ወዲያ
 ይሄድና ከእርሱ የከፋትን ሰባት ሌሎችን አጋንንት ከእርሱ
 ጋር ይወስዳል፣ ገብተውም በዚያ ይኖራሉ፤ ለዚያም ሰው
 ከፊተኛው ይልቅ የኋለኛው ይብስበታል። ለዚህ ክፋ ትውልድ
 ደግሞ እንዲሁ ይሆንበታል። ፵፮ ገናም ለሕዝቡ ሲናገር፣ እነሆ፣
 እናቴና ወንድሞቼ ሊነጋገሩት ፈልገው በውጭ ቆመው ነበር።
 ፵፯ እንዲሁም። እነሆ፣ እናትህና ወንድሞችህ ሊነጋገሩህ ፈልገው
 በውጭ ቆመዋል አለው። ፵፰ እርሱ ግን ለነገረው መልሶ።
 እናቴ ማን ናት? ወንድሞቼስ እነማን ናቸው? አለው።
 ፵፱ እጅግም ወደ ደቀ መዛሙርቱ ዘርግቶ። እነሆ እናቴና
 ወንድሞቼ፤ ፶ በሰማያት ያለውን የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ
 ሁሉ፣ እርሱ ወንድሜ እሳቴም እናቴም ነውና አለ።

፲፫

፩ በዚያን ቀን ኢየሱስ ከቤት ወጥቶ በባሕር አጠገብ
 ተቀመጠ፤ ፪ እርሱም በታንኳ ገብቶ እስኪቀመጥ ድረስ ብዙ

ሰዎች ወደ እርሱ ተሰበሰቡ፤ ሕዝቡም ሁሉ በወደቡ ቆመው ነበር። ፫ በምሳሌም ብዙ ነገራቸው እንዲህም አላቸው። እነሆ፡ ዘሪ ሊዘራ ወጣ። ፬ እርሱም ሲዘራ እንዳንዲ በመንገድ ዳር ወደቀ፤ ወፎችም መጥተው በሉት። ፭ ሌላውም ብዙ መሬት በሌለበት በጭንጫ ላይ ወደቀ፤ ጥልቅ መሬትም ስላልነበረው ወዲያው በቀለ። ፮ ፀሐይ በወጣ ጊዜ ግን ጠወለገ፤ ሥርም ስላልነበረው ደረቀ። ፯ ሌላውም በእሾህ መካከል ወደቀ፤ እሾህም ወጣና አነቀው። ፰ ሌላውም በመልካም መሬት ወደቀ፤ አንዲም መቶ፤ አንዲም ስድሳ፤ አንዲም ሠላሳ ፍሬ ሰጠ። ፱ የሚሰማ ጆሮ ያለው ይሰማ። ፲ ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው። ስለ ምን በምሳሌ ትነግራቸዋለህ? አሉት። ፲፩ እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው። ለእናንተ የመንግሥተ ሰማያትን ምሥጢር ማወቅ ተስጥቶአችኋል፤ ለእነርሱ ግን አልተሰጣቸውም። ፲፪ ላላው ይሰጠዋል፤ ይበዛለትማል፤ ከሌለው ግን ያው ያለው እንኳ ይወሰድበታል። ፲፫ ስለዚህ እያዩ ስለማያዩ እየሰሙም ስለማይሰሙ ስለማያስተውሉም በምሳሌ እነግራቸዋለሁ። ፲፬ መሰማት ትሰማላችሁና አታስተውሉም፤ ማየትም ታያላችሁና አትመለከቱም። ፲፭ በዓይናቸው እንዲያዩ፤ በጆሮአቸውም እንዲይሰሙ፤ በልባቸውም እንዲያስተውሉ፤ ተመልሰውም እንዳልፈውሳቸው፤ የዚህ ሕዝብ ልብ ደንድና አልና ጆሮአቸውም ደንቁርክል ዓይናቸውንም ጨፍነዋል የሚል የኢሳይያስ ትንቢት በእነርሱ ይፈጸማል። ፲፮ የእናንተ ግን ዓይናችኋሁ ስለሚያዩ ጆሮችኋሁም ስለሚሰሙ ብፁዓን ናቸው። ፲፯ እውነት እላችኋለሁ፤ ብዙዎች ነቢያትና ጳጳሮችን የምታዩትን ሊያዩ ተመኝተው አላዩም፤ የምትሰሙትንም ሊሰሙ ተመኝተው አልሰሙም። ፲፰ እንግዲህ እናንተ የዘሪውን ምሳሌ ሰሙ። ፲፱ የመንግሥትን ቃል ሰምቶ በማያስተውል ሁሉ፤ ክፋው ይመጣል፤ በልቡ የተዘራውንም ይነጥቃል፤ በመንገድ ዳር የተዘራው ይህ ነው። ፳ በጭንጫ ላይ የተዘራውም ይህ ቃሉን ሰምቶ ወዲያው በደስታ የሚቀበለው ነው፤ ፳፩ ነገር ግን ለጊዜው ነው እንጂ በእርሱ ሥር የለውም፤ በቃሉ ምክንያትም መከራ ወይም ሰደት በሆነ ጊዜ ወዲያው ይሰናከላል። ፳፪ በእሾህ መካከል የተዘራውም ይህ ቃሉን የሚሰማ ነው፤ የዚህም ዓለም አሳብና የባለጠግነት መታለል ቃሉን ያንቃል፤ የማያፈራም ይሆናል። ፳፫ በመልካም መሬት የተዘራውም ይህ ቃሉን ሰምቶ የሚያስተውል ነው፤ እርሱም ፍሬ ያፈራል እንዲም መቶ አንዲም ስድሳ አንዲም ሠላሳ ያደርጋል።

፳፬ ሌላ ምሳሌ አቀረበላቸው እንዲህም አለ። መንግሥተ ሰማያት በእርሻው መልካም ዘርን የዘራን ሰው ትመሰላለች።

፳፭ ሰዎቹ ሲተኙ ግን ጠላቱ መጣና በሰንደው መካከል እንክርዳድን ዘርቶ ሄደ። ፳፮ ሰንደውም በበቀለና በአፈራ ጊዜ እንክርዳዱ ደግሞ ያን ጊዜ ታየ። ፳፯ የባለቤቱም ባሮች ቀርበው። ጌታ ሆይ፣ መልካምን ዘር በእርሻህ ዘርተህ አልነበርህምን? እንክርዳዱንስ ከወዳት አገኘ? አሉት። ፳፰ እርሱም። ጠላት ይህን አደረገ አላቸው። ባሮቹም። እንግዲህ ሄደን ብንለቅመው ትወዳለህን? አሉት። ፳፱ እርሱ ግን። እንክርዳዱን ስትለቅሙ ሰንደውን ከእርሱ ጋር እንዳትነቅሉት አይሆንም።

፴ ተወካቸው፤ እስከ መከር ጊዜ አብረው ይደጉ፤ በመከር ጊዜም አጫጆችን። እንክርዳዱን አስቀድማችሁ ልቀሙ በእሳትም ለማቃጠል በየነደው እሰሩ፣ ሰንደውን ግን በጎተራዬ ክተቱ እላለሁ አለ።

፴፩ ሌላ ምሳሌ አቀረበላቸው እንዲህም አለ። መንግሥተ ሰማያት ሰው ወሰደ በእርሻው የዘራትን የሰናፍጭ ቅንጣት ትመሰላለች፤ ፴፪ እርሰሞም ከዘር ሁሉ ታንሳለች፣ በአደገች ጊዜ ግን፣ ከአታክልቶች ትበልጣለች የሰማይም ወፎች መጥተው በቅርንጫፎችዋ እስኪሰፍሩ ድረስ ዛፍ ትሆናለች።

፴፫ ሌላ ምሳሌ ነገራቸው እንዲህም አለ። መንግሥተ ሰማያት ሁሉ እስኪሰካ ድረስ ሴት ወሰዳ በሦስት መሰፈሪያ ዲቄት የሸሸገችውን እርሻ ትመሰላለች። ፴፬-፴፮ በዚያን ጊዜ ሕዝቡን ትቶ ወደ ቤት ገባ። ደቀ መዛሙርቱም ወደ እርሱ ቀርበው። የእርሻውን እንክርዳድ ምሳሌ ተርጉሞልን አሉት። ፴፯ እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው። መልካምን ዘር የዘራው የሰው ልጅ ነው፤ እርሻውም ዓለም ነው፤ ፴፰ መልካሙም ዘር የመንግሥት ልጆች ናቸው፤ ፴፱ እንክርዳዱም የክፋው ልጆች ናቸው፣ የዘራውም ጠላት ዲያብሎስ ነው፤ መከሩም የዓለም መጨረሻ ነው፣ አጫጆችም መላእክት ናቸው።

፵ እንግዲህ እንክርዳድ ተለቅሞ በእሳት እንደሚቃጠል፣ በዓለም መጨረሻ እንዲሁ ይሆናል። ፵፩ የሰው ልጅ መላእክቱን ይልካል፣ ከመንግሥቱም እንቅፋትን ሁሉ ዓመፃንም የሚያደርጉትን ይለቅማሉ። ፵፪ ወደ እቶን እሳትም ይጥሉአቸዋል፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል። ፵፫ በዚያን ጊዜ ጻድቃን በአባታቸው መንግሥት እንደ ፀሐይ ይበራሉ። የሚሰማ ጆሮ ያለው ይሰማ። ፵፬ ደግሞ መንግሥተ ሰማያት በእርሻ ውስጥ የተሰወረውን መዝገብ ትመሰላለች፤ ሰውም አግኝቶ ሰወረው፣ ከደስታውም የተነሣ ሄዶ ያለውን ሁሉ ሸጠና ያን እርሻ ገዛ። ፵፭ ደግሞ መንግሥተ

ሰማያት መልካምን ዕንቁ የሚሻ ነጋዴን ትመሰላለች፤ ፱፻፳ ዋጋዋም እጅግ የበዛ እንዲት ዕንቁ በአገኘ ጊዜ ሄዶ ያለውን ሁሉ ሸጠና ገዛት። ፱፻፺ ደግሞ መንግሥተ ሰማያት ወደ ባሕር የተጣለች ከሁሉም ዓይነት የሰበሰበች መረብን ትመሰላለች፤ ፱፻፺፫ በሞላችም ጊዜ ወደ ወደቡ አወጡአት፤ ተቀምጠውም መልካሙን ለቅመው በዕቃዎች ውስጥ አከማቹ ክፋውን ግን ወደ ውጭ ጣሉት። ፱፻፺፭ በዓለም መጨረሻ እንዲሁ ይሆናል፤ መላእክት መጥተው ኃጢአተኞችን ከጻድቃን መካከል ይለዩአቸዋል። ወደ እቶነ እሳትም ይጥሉአቸዋል፤ ፱፻፺፮ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል። ፱፻፺፯ ኢየሱስም። ይህን ሁሉ አስተዋላችሁን? አላቸው አዎን አሉት። ፱፻፺፰ እርሱም። ሰለዚህ የመንግሥተ ሰማያት ደቀ መዝሙር የሆነ ጻፊ ሁሉ ከመዝገቡ አዲሱንና አሮጌውን የሚያወጣ ባለቤትን ይመሰላል አላቸው። ፱፻፺፱ ኢየሱስም እነዚህም ምሳሌዎች ከጨረሰ በኋላ ከዚያ ሄደ። ፱፻፺፻ ወደ ገዛ አገሩም መጥቶ እስኪገረሙ ድረስ በምኩራባቸው ያስተምራቸው ነበር፤ እንዲህም አሉ። ይህን ጥበብና ተአምራት ይህ ከወዴት አገኘው? ፱፻፺፻፲ ይህ የጸራቢ ልጅ አይደለምን? እናቱስ ማርያም ትባል የለምን? ወንድሞቼስ ያዕቆብና ዮሳ ስምዖንም ይሁዳም አይደሉምን? ፱፻፺፻፲፯ እሳቶቼስ ሁሉ በእኛ ዘንድ ያሉ አይደሉምን? እነኪያስ ይህን ሁሉ ከወዴት አገኘው? ተሰናከሉበትም። ፱፻፺፻፲፰ ኢየሱስ ግን። ነቢይ ከገዛ አገሩና ከገዛ ቤቱ በቀር ሳይከበር አይቀርም አላቸው። ፱፻፺፻፲፱ በአለማመናቸውም ምክንያት በዚያ ብዙ ተአምራት አላደረገም።

10

፩ በዚያ ዘመን የአራተኛው ክፍል ገዥ ሄሮድስ የኢየሱስን ዝና ሰማ። ፪ ለሎሌዎቹም። ይህ መጥምቁ የሐንሰ ነው፤ እርሱ ከሙታን ተነሥቶአል። ሰለዚህም ኃይል በእርሱ ይደረጋል አለ። ፫ ሄሮድስ በወንድሙ በፊልጶስ ሚስት በሄሮድያዳ ምክንያት የሐንሰን አሰይዞ አሳሰሮት በወህኒ አኑሮት ነበርና፤ ፬ የሐንሰ። እርሰዋ ለአንተ ትሆን ዘንድ አልተፈቀደም ይለው ነበርና። ፭ ለገድለውም ወደ ሳለ፣ ሕዝቡ እንደ ነቢይ ሰለ አዩት ፈራቸው። ፮ ነገር ግን ሄሮድስ የተወለደበት ቀን በሆነ ጊዜ፣ የሄሮድያዳ ልጅ በመካከላቸው ዘፈነች ሄሮድስንም ደስ አሰኘችው፤ ፯ ሰለዚህም የምትለምነውን ሁሉ እንዲሰጣት በመሐላ ተሰፋ አደረገላት። ፰ እርሰዋም በእናትዋ ተመክራ።

የመጥምቁን የዮሐንስን ራስ በዚህ በወጭት ሰጠኝ አለኝው።
 ፱ ንጉሡም አዘነ፤ ነገር ግን ስለ መሐላው ከእርሱም ጋር
 ተቀምጠው ሰላሉት ሰዎች እንዲሰጡአት አዘዘ፤ 1 ልኮም
 የዮሐንስን ራስ በወህኒ አስቆረጠው። ፲፭ ራሱንም በወጭት
 አምጥተው ለብላቴናይቱ ሰጡአት፤ ወደ እናትዋም ወሰደችው።
 ፲፪ ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው ቢድኑን ወሰዱና ቀበሩት፤
 መጥተውም ለኢየሱስ አወሩለት። ፲፫ ኢየሱስም በሰማ ጊዜ
 ከዚያ ብቻውን ወደ ምድረ በዳ በታንኳ ፈቀቅ አለ፤ ሕዝቡም
 ሰምተው ከከተማዎቹ በእግር ተከተሉት። ፲፬ ወጥቶም ብዙ
 ሕዝብ እየና አዘነላቸው ድውዮቻቸውንም ፈወሰ። ፲፭ በመሸም
 ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀርበው። ቦታው ምድረ በዳ
 ነው አሁንም ሰዓቱ አልፎአል፤ ወደ መንደሮች ሄደው ለራሳቸው
 ምግብ እንዲገዙ ሕዝቡን አሰናብት አሉት። ፲፮ ኢየሱስም።
 እናንተ የሚበሉትን ሰጡአቸው እንጂ ሊሄዱ አያስፈልገው
 አላቸው። ፲፯ እነርሱም። ከአምስት እንጀራና ከሁለት ዓሣ
 በቀር በዚህ የለንም አሉት። ፲፰ እርሱም። እነዚያን ወደዚህ
 አምጡልኝ አላቸው። ፲፱ ሕዝቡም በሣር ላይ እንዲቀመጡ
 አዘዘ፤ አምስቱንም እንጀራና ሁለቱን ዓሣ ይዞ ወደ ሰማይ
 አሻቅቦ እየና ባረከ፤ እንጀራውንም ቆርሶ ለደቀ መዛሙርቱ
 ሰጠ፤ ደቀ መዛሙርቱም ለሕዝቡ። ፳ ሁሉም በልተው ጠገቡ፤
 የተረፈውንም ቁርስራሽ አሥራ ሁለት መሶብ ሙሉ እነሡ።
 ፳፩ ከሴቶችና ከልጆችም በቀር የበሉት አምስት ሺህ ወንዶች
 ያህሉ ነበር። ፳፪ ወዲያውም ሕዝቡን ሲያሰናብት ሳለ፤ ደቀ
 መዛሙርቱ በታንኳይቱ ገብተው ወደ ማዶ እንዲቀድሙት ግድ
 አላቸው። ፳፫ ሕዝቡንም አሰናብቶ ይጸልይ ዘንድ ብቻውን
 ወደ ተራራ ወጣ። በመሸም ጊዜ ብቻውን በዚያ ነበረ።
 ፳፬ ታንኳይቱም አሁን በባሕር መካከል ሳለች፤ ነፋስ ከወደ ፊት
 ነበርና በማዕበል ትጨነቅ ነበር። ፳፭ ከሌሊቱም በአራተኛው
 ክፍል ኢየሱስ በባሕር ላይ እየሄደ ወደ እነርሱ መጣ።
 ፳፮ ደቀ መዛሙርቱም በባሕር ላይ ሲሄድ ባዩት ጊዜ።
 ምትሐት ነው ብለው ታወኩ በፍርሃትም ጮኹ። ፳፯ ወዲያውም
 ኢየሱስ ተናገራቸውና። አይዘክኙሁ፤ እኔ ነኝ፤ አትፍሩ አላቸው።
 ፳፰ ጴጥሮስም መልሶ። ጌታ ሆይ፤ አንተስ ከሆንህ በውኃው ላይ
 ወደ አንተ እንድመጣ እዘዘኝ አለው። ፳፱ እርሱም። ና አለው።
 ጴጥሮስም ከታንኳይቱ ወርዶ ወደ ኢየሱስ ሊደርስ በውኃው
 ላይ ሄደ። ፴ ነገር ግን የነፋሱን ኃይል አይቶ ፈራ፤ ሊሰጥምም
 በጀመረ ጊዜ። ጌታ ሆይ፤ አድነኝ ብሎ ጮኸ። ፴፭ ወዲያውም

ኢየሱስ እጅን ዘርግቶ ያዘውና። አንተ እምነት የጎደለህ፤ ስለምን ተጠራጠርህ? አለው። ፴፪ ወደ ታንኳይቱም በወጡ ጊዜ ነፋሱ ተወ። ፴፫ በታንኳይቱም የነበሩት። በእውነት የእግዚአብሔር ልጅ ነህ ብለው ሰገዱለት። ፴፬ ተሻግረውም ወደ ጌንሴሬጥ ምድር መጡ። ፴፭ የዚያ ቦታ ሰዎችም ባወቁት ጊዜ በዙርያው ወዳለ አገር ሁሉ ላኩ። ሕመምተኞችንም ሁሉ ወደ እርሱ አመጡ፤ ፴፮ የልብሱንም ጫፍ ብቻ ሊዳሰሱ ይለምኑት ነበር፤ የዳሰሱትም ሁሉ ዳኑ።

፲፭

፩ በዚያን ጊዜ ጻፎችና ፈሪሳውያን ከኢየሩሳሌም ወደ ኢየሱስ ቀረቡና። ፪ ደቀ መዛሙርትህ ስለ ምን የሸማግሎችን ወግ ይተላለፋሉ? እንጀራ ሲበሉ እጆቻውን አይታጠቡምና አሉት። ፫ እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው። እናንተስ ስለ ወጋችሁ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ስለ ምን ትተላለፋላችሁ? ፬ እግዚአብሔር። አባትህንና እናትህን አክብር፤ ደግሞ። አባቱን ወይም እናቱን የሰደበ ፈጽሞ ይሙት ብሎአልና፤ ፭ እናንተ ግን። አባቱን ወይም እናቱን። ከእኔ የምትጠቀምበት መባ ነው የሚል ሁሉ። ፮ አባቱን ወይም እናቱን አያከብርም ትላላችሁ፤ ስለ ወጋችሁም የእግዚአብሔርን ቃል ሻራችሁ። ፯ እናንተ ግብዘቶቻችሁ፤ አሳይያስ ስለ እናንተ። ፰ ይህ ሕዝብ በከንፈሩ ያከብረኛል፤ ልቡ ግን ከእኔ በጣም የራቀ ነው፤ ፱ የሰውም ሥርዓት የሆነ ትምህርት እያሰተማሩ በከንቱ ያመልኩኛል ብሎ በእውነት ትንቢት ተናገረ። ፲ ሕዝቡንም ጠርቶ። ሰሙ አስተውሉም፤ ፲፩ ሰውን የሚያረክሰው ወደ አፍ የሚገባ አይደለም፤ ከአፍ የሚወጣው ግን ሰውን የሚያረክሰው ይህ ነው አላቸው። ፲፪ በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው። ፈሪሳውያን ይህን ቃል ሰምተው እንደ ተሰናከሉ አወቅህን? አሉት። ፲፫ እርሱ ግን መልሶ። የሰማዩ አባቱ ያልተከለው ተክል ሁሉ ይነቀላል። ፲፬ ተወከቸው፤ ዕውሮችን የሚመሩ ዕውሮች ሩቸው፤ ዕውርም ዕውርን በመራው ሁለቱም ወደ ጉድጓድ ይወድቃሉ አለ። ፲፭ ጴጥሮስም መልሶ። ምሳሌውን ተርጉምልን አለው። ፲፮ ኢየሱስም እንዲህ አለ። እናንተ ደግሞ እስካሁን የማታስተውሉ ሩቸሁን? ፲፯ ወደ አፍ የሚገባ ሁሉ ወደ ሆድ አልፎ ወደ እዳሪ እንዲጣል አትመለከቱምን? ፲፰ ከአፍ የሚወጣ ግን ከልብ ይወጣል፤ ሰውንም የሚያረክሰው ያ ነው። ፲፱ ከልብ ክፉ አሳብ፤ መግደል፤ ምንዘርነት፤ ዝሙት፤

መሰረቅ፡ በውሸት መመስከር፡ ሰድብ ይወጣልና። ፳ ሰውን የሚያረክሰው ይህ ነው እንጂ፡ ባልታጠበ እጅ መብላትሰ ሰውን አያረክሰውም። ፳፩ ኢየሱስም ከዚያ ወጥቶ ወደ ጢርሰና ወደ ሲዶና አገር ሄደ። ፳፪ እነሆም፡ ከነናዊት ሴት ከዚያ አገር ወጥታ። ጌታ ሆይ፡ የዳዊት ልጅ፡ ማረኝ፤ ልጄን ጋኔን ክፋኛ ይዘአታል ብላ ጮኸች። ፳፫ እርሱ ግን አንዳች አልመለሰላትም። ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው። በኋላችን ትጮኻለችና አሰናብታት እያሉ ለመኑት። ፳፬ እርሱም መልሶ፡ ከእስራኤል ቤት ለጠፋት በጎች በቀር አልተላክሁም አለ። ፳፭ እርሰዋ ግን መጥታ። ጌታ ሆይ፡ እርዳኝ እያለች ሰገደችለት። ፳፮ እርሱ ግን መልሶ፡ የልጆችን እንጀራ ይዞ ለቡችሎች መጣል አይገባም አለ። ፳፯ እርሰዋም፡ አዎን ጌታ ሆይ፤ ቡችሎችም እኮ ከጌቶቻቸው ማዕድ የወደቀውን ፍርፋሪ ይበላሉ አለች። ፳፰ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ መልሶ፡ አንቺ ሴት፡ እምነትሽ ታላቅ ነው፤ እንደወደድሽ ይሁንልሽ አላት። ልጅዋም ከዚያች ሰዓት ጀምሮ ዳነች። ፳፱ ኢየሱስም ከዚያ አልፎ ወደ ገሊላ ባሕር አጠገብ መጣ፤ ወደ ተራራም ወጥቶ በዚያ ተቀመጠ። ፴ ብዙ ሕዝብም እንካሶችን፡ ዕውሮችንም፡ ዲዳዎችንም፡ ጉንድሾችንም፡ ሌሎችንም ብዙ ይዘው ወደ እርሱ ቀረቡ፡ በኢየሱስም እግር አጠገብ ጣሉአቸው፤ ፈወሳቸውም፤ ፴፩ ስለዚህም ሕዝቡ ዲዳዎች ሲናገሩ፡ ጉንድሾችም ሲድኑ፡ እንካሶችም ሲሄዱ፡ ዕውሮችም ሲያዩ አይተው ተደነቁ፤ የእስራኤልንም አምላክ አከበሩ። ፴፪ ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ፡ ሕዝቡ ከእኔ ጋር እስካሁን ሦስት ቀን ውለዋልና የሚባሉት ስለ ሌላቸው አዘንላቸዋለሁ፤ በመንገድም እንዳይዘሉ ጠማቸውን ላሰናብታቸው አልወድም አላቸው። ፴፫ ደቀ መዛሙርቱም፡ ይህን ያህል ሕዝብ የሚያጠግብ ይህን ያህል እንጀራ በምድረ በዳ ከወዳት እናገኛለን? አሉት። ፴፬ ኢየሱስም፡ ሰንት እንጀራ አላችሁ? አላቸው። እነርሱም፡ ሰባት፡ ጥቂትም ትንሽ ዓሣ አሉት። ፴፭ ሕዝቡም በምድር ላይ እንዲቀመጡ አዘዘ፤ ፴፮ ሰባቱንም እንጀራ ዓሣውንም ይዞ አመሰገነ ቈርሶም ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ፤ ደቀ መዛሙርቱም ለሕዝቡ። ፴፯ ሁሉም በሉና ጠገቡ፡ የተረፈውንም ቁርስራሽ ሰባት ቅርጫት ሙሉ አነሡ። ፴፰ የበሉትም ከሴቶችና ከልጆች በቀር አራት ሺህ ወንዶች ነበሩ። ፴፱ ሕዝቡንም ካሰናበተ በኋላ ወደ ታንጃይቱ ገብቶ ወደ መጌዶል አገር መጣ።

፲፮

፩ ፈሪሳውያንና ሰዲቃውያንም ቀርበው ሲፈትኑት ከሰማይ ምልክት እንዲያሳያቸው ለመኑት። ፪ እርሱ ግን መልሶ እንዲህ አላቸው። በመሸ ጊዜ። ሰማዩ ቀልቶአልና ብራ ይሆናል ትላላችሁ፤ ፫ ማለዳም። ሰማዩ ደምኖ ቀልቶአልና ዛሬ ይዘንባል ትላላችሁ። የሰማዩን ፊትማ መለየት ታውቃላችሁ። የዘመኑንሰ ምልክት መለየት አትችሉምን? ፬ ክፉና አመንዝራ ትውልድ ምልክት ይሻል። ከነቢዩም ከዮናስ ምልክት በቀር ምልክት አይሰጠውም። ትቶአቸውም ሄደ። ፭ ደቀ መዛሙርቱም ወደ ማዶ በመጡ ጊዜ እንጀራ መያዝን ረሱ። ፮ ኢየሱስም። ከፈሪሳውያንና ከሰዲቃውያን እርሾ ተጠንቀቁና ተጠበቁ አላቸው። ፯ እነርሱም። እንጀራ ባንይዝ ነው ብለው እርሰ በርሳቸው ተነጋገሩ። ፰ ኢየሱስም አውቆ እንዲህ አላቸው። እናንተ እምነት የጌደላችሁ፤ እንጀራ ስለ ሌላችሁ ስለ ምን እርሰ በርሳችሁ ትነጋገራላችሁ? ገና አታስተውሉምን? ፱ ለአምሰቱ ሺህ አምሰቱ እንጀራ። ሰንት መሶብም እንዳነሣችሁ ትዝ አይላችሁምን? ፲ ወይስ ለአራቱ ሺህ ሰባቱ እንጀራ። ሰንት ቅርጫትም እንዳነሣችሁ ትዝ አይላችሁምን? ፲፩ ከፈሪሳውያንና ከሰዲቃውያን እርሾ እንድትጠበቁ ብዬ ስለ እንጀራ እንዳልተናገርኋችሁ እንዴት አታስተውሉምን? ፲፪ እነርሱም ከፈሪሳውያንና ከሰዲቃውያን ትምህርት እንጂ ከእንጀራ እርሾ እንዲጠበቁ እንዳላላቸው ያን ጊዜ አስተዋሉ። ፲፫ ኢየሱስም ወደ ፊልጶስ ቂሣርያ አገር በደረሰ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን። ሰዎች የሰውን ልጅ ማን እንደ ሆነ ይሉታል? ብሎ ጠየቀ። ፲፬ እነርሱም። እንዳንዲ መጥምቁ ዮሐንስ፣ ሌሎችም ኤልያስ፣ ሌሎችም ኤርምያስ ወይም ከነቢያት እንዲ ነው ይላሉ አሉት። ፲፭ እርሱም። እናንተስ እኔን ማን እንደ ሆነሁ ትላላችሁ? አላቸው። ፲፮ ሰምዖን ጴጥሮስም መልሱ። አንተ ክርስቶስ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ነህ አለ። ፲፯ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው። የዮና ልጅ ሰምዖን ሆይ፣ በሰማያት ያለው አባቱ እንጂ ሥጋና ደም ይህን አልገለጠልህምና ብጹዕ ነህ። ፲፰ እኔም እልሃለሁ። አንተ ጴጥሮስ ነህ። በዚችም ዓለት ላይ ቤተ ክርስቲያኔን እሠራለሁ። የገሃነም ደጃችም አይችሉአትም። ፲፱ የመንግሥተ ሰማያትንም መክፈቻዎች እሰጥሃለሁ፤ በምድር የምታሰረው ሁሉ በሰማያት የታሰረ ይሆናል። በምድርም

የምትፈታው ሁሉ በሰማያት የተፈታ ይሆናል። ፳ ያን ጊዜም እርሱ ክርስቶስ እንደ ሆነ ለማንም እንዳይነግሩ ደቀ መዛሙርቱን አዘዛቸው። ፳፩ ከዚያን ቀን ጀምሮ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ይሄድ ዘንድ ከሸማግሎችና ከካህናት አለቆች ከጻፎችም ብዙ መከራ ይቀበልና ይገደል ዘንድ በሦስተኛውም ቀን ይነሣ ዘንድ እንዲገባው ለደቀ መዛሙርቱ ይገልጥላቸው ጀመር። ፳፪ ጴጥሮስም ወደ እርሱ ወሰደ። አይሁንብህ ጌታ ሆይ፤ ይህ ከቶ አይደርስብህም ብሎ ለገሥጸው ጀመረ። ፳፫ እርሱ ግን ዘወር ብሎ ጴጥሮስን። ወደ ኋላዬ ሂድ፣ እንተ ሰይጣን፤ የሰውን እንጂ የእግዚአብሔርን አታሰብምና ዕንቅፋት ሆነህብኛል አለው። ፳፬ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አለ። እኔን መከተል የሚወድ ቢኖር፣ ራሱን ይካድ መስቀሉንም ተሸክሞ ይከተለኝ። ፳፭ ነፍሱን ሊያድን የሚወድ ሁሉ ያጠፋታል፤ ስለ እኔ ግን ነፍሱን የሚያጠፋ ሁሉ ያገኛታል። ፳፮ ሰው ዓለሙን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱንም ቢያገድል ምን ይጠቅመዋል? ወይስ ሰው ስለ ነፍሱ ቤዛ ምን ይሰጣል? ፳፯ የሰው ልጅ ከመላእክቱ ጋር በአባቱ ክብር ይመጣ ዘንድ አለውና፤ ያን ጊዜም ለሁሉ እንደ ሥራው ያሰረክበዋል። ፳፰ እውነት እላችኋለሁ፣ የሰው ልጅ በመንግሥቱ ሲመጣ እስኪያዩ ድረስ እዚህ ከሚቆሙት ሞትን የማይቀምሱ እንዳንድ አሉ።

፲፯

፩ ከሰድስት ቀንም በኋላ ኢየሱስ ጴጥሮስንና ያዕቆብን ወንድሙንም የሐንሰን ይዞ ወደ ረጅም ተራራ ብቻቸውን አወጣቸው። ፪ በፊታቸውም ተለወጠ፣ ፊቱም እንደ ፀሐይ በራ፣ ልብሱም እንደ ብርሃን ነጭ ሆነ። ፫ እነሆም፣ ሙሴና ኤልያስ ከእርሱ ጋር ሲነጋገሩ ታዩአቸው። ፬ ጴጥሮስም መልሶ ኢየሱስን። ጌታ ሆይ፣ በዚህ መሆን ለእኛ መልካም ነው፤ ብትወድስ፣ በዚህ ሦስት ዳስ እንዲን ለእንተ እንዲንም ለሙሴ እንዲንም ለኤልያስ እንሥራ አለ። ፭ እርሱም ገና ሲናገር፣ እነሆ፣ ብሩህ ደመና ጋረዳቸው፣ እነሆም፣ ከደመናው። በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው፤ እርሱን ስሙት የሚል ድምፅ መጣ። ፮ ደቀ መዛሙርቱም ሰምተው በፊታቸው ወደቁ እጅግም ፈርተው ነበር። ፯ ኢየሱስም ቀርቦ ዳስሳቸውና። ተነሡ አትፍሩም አላቸው። ፰ ዓይናቸውንም አቅንተው ሲያዩ ከኢየሱስ

ብቻ በቀር ማንንም አላዩም። ፱ ከተራራውም በወረዱ ጊዜ ኢየሱስ። የሰው ልጅ ከሙታን እስኪነሣ ድረስ ያያችሁትን ለማንም አትንገሩ ብሎ አዘዛቸው። ፲ ደቀ መዛሙርቱም። እንግዲህ ጻፎች። ኤልያስ አስቀድሞ ሊመጣ ይገባዋል ስለ ምን ይላሉ? ብለው ጠየቁት። ፲፩ ኢየሱስም መልሶ። ኤልያስም አስቀድሞ ይመጣል ሁሉንም ያቀናል፤ ፲፪ ነገር ግን እላችኋለሁ። ኤልያስ ከዚህ በፊት መጣ፤ የወደዱትንም ሁሉ አደረጉበት እንጂ አላወቁትም፤ እንዲሁም ደግሞ የሰው ልጅ ከእነርሱ መከራ ይቀበል ዘንድ አለው አላቸው። ፲፫ በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ስለ መጥምቁ ስለ ዮሐንስ እንደ ነገራቸው አስተዋሉ። ፲፬ ወደ ሕዝቡም ሲደርሱ አንድ ሰው ወደ እርሱ ቀረቡና ተንበርክኩ። ጌታ ሆይ፣ ልጄን ማርልኝ፣ በጨረቃ እየተነሣበት ክፋኛ ይሣቀያልና፤ ፲፭ ብዙ ጊዜ በእሳት ብዙ ጊዜም በውኃ ይወድቃልና። ፲፮ ወደ ደቀ መዛሙርትህም አመጣሁት ሊፈውሱትም አቃታቸው አለው። ፲፯ ኢየሱስም መልሶ። የማታምን ጠማማ ትውልድ ሆይ፣ እስከ መቼ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ? እስከ መቼስ እታገሣችኋለሁ? ወደዚህ ወደ እኔ አምጡት አለ። ፲፰ ኢየሱስም ገሠጸው ጋኔኑም ከእርሱ ወጣ፣ ብላቴናውም ከዚያች ሰዓት ጀምሮ ተፈወሰ። ፲፱ ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ብቻቸውን ወደ ኢየሱስ ቀረቡና። እኛ ልናወጣው ያልቻልን ስለ ምን ነው? አሉት። ፳ ኢየሱስም። ስለ እምነታችሁ ማነስ ነው፤ እውነት እላችኋለሁ። የሰናፍጭ ቅንጣት የሚያህል እምነት ቢኖራችሁ፣ ይህን ተራራ። ከዚህ ወደዚያ እለፍ ብትሉት ያልፋል፤ የሚሳናችሁም ነገር የለም። ፳፩ ይህ ዓይነት ግን ከጸሎትና ከጦም በቀር አይወጣም አላቸው። ፳፪ በገላላም ሲመላለሱ ኢየሱስ። የሰው ልጅ በሰዎች እጅ አልፎ ይሰጥ ዘንድ አለው። ይገድሉትማል። ፳፫ በሦስተኛውም ቀን ይነሣል አላቸው። እጅግም አዘኑ። ፳፬ ወደ ቅፍርናሆምም በመጡ ጊዜ ግብር የሚቀበሉ ሰዎች ወደ ጴጥሮስ ቀረቡና። መምህራችሁ ሁለቱን ዲናር*ፍ1* አይገብርምን? አሉት። ፳፭ አዎን ይገብራል አለ። ወደ ቤትም በገባ ጊዜ ኢየሱስ አስቀድሞ። ሰምዶን ሆይ፣ ምን ይመስልሃል? የምድር ነገሥታት ቀረጥና ግብር ከማን ይቀበላሉ? ከልጆቻቸውን ወይስ ከእንግዶች? አለው። ፳፮ ጴጥሮስም። ከእንግዶች ባለው ጊዜ ኢየሱስ። እንኪያስ ልጆቻቸው ነጻ ናቸው። ፳፯ ነገር ግን እንዳናስናክላቸው፣ ወደ ባሕር ሂድና መቃጥን ጣል፣ መጀመሪያም የሚወጣውን ዓሣ

ውስድና አፋን ሰትከፍት እስታቴር*ፍ2* ታገኛለህ፤ ያን ወሰደህ ስለ እኔና ስለ ከነተ ሰጣቸው አለው።

፲፰

፩ በዚያች ሰዓት ደቀ መዛሙርቱ ወደ ኢየሱስ ቀርበው። በመንግሥተ ሰማያት ከሁሉ የሚበልጥ ማን ይሆን? አሉት።

፪ ሕፃንም ጠርቶ በመካከላቸው አቆመ ፫ እንዲህም አለ። እውነት እላችኋለሁ። ካልተመለሳችሁ እንደ ሕፃናትም ካልሆናችሁ፤ ወደ መንግሥተ ሰማያት ከቶ አትገቡም። ፬ እንግዲህ እንደዚህ ሕፃን ራሱን የሚያዋርድ ሁሉ፤ በመንግሥተ ሰማያት የሚበልጥ እርሱ ነው። ፭ እንደዚህም ያለውን አንድ ሕፃን በሰማያት የሚቀበል ሁሉ እኔን ይቀበላል፤ ፮ በእኔም ከሚያምኑ ከነዚህ ከታናናሾቹ አንዱን የሚያሰናክል ሁሉ፤ የወፍጮ ድንጋይ በአንገቱ ታሰሮ ወደ ጥልቅ ባሕር መሰጠም ይሻለው ነበር። ፯ ወዮ ለዓለም ስለ ማሰናከያ፤ ማሰናከያ ሳይመጣ አይቀርምና፤ ነገር ግን በእርሱ ጠንቅ ማሰናከያ ለሚመጣበት ለዚያ ሰው ወዮለት። ፰ እጅህ ወይም እግርህ ብታሰናክልህ፤ ቈርጠህ ከአንተ ጣላት፤ ሁለት እጅ ወይም ሁለት እግር ኖሮህ ወደ ዘላለም እሳት ከምትጣል ይልቅ አንካሳ ወይም ጉንድሽ ሆነህ ወደ ህይወት መግባት ይሻልህ። ፱ ዓይነህ ብታሰናክልህ አውጥተህ ከአንተ ጣላት፤ ሁለት ዓይነ ኖሮህ ወደ ገሃነመ እሳት ከምትጣል ይልቅ አንዲት ዓይነ ኖራህ ወደ ሕይወት መግባት ይሻልሃል። ፲ ከነዚህ ከታናናሾቹ አንዱን እንዳትንቁ ተጠንቀቁ፤ መላእክቶቻቸው በሰማያት ዘወትር በሰማያት ያለውን የአባቴን ፊት ያያሉ እላችኋለሁ። ፲፩ የሰው ልጅ የጠፋውን ለማዳን መጥቶአልና። ፲፪ ምን ይመስላችኋል? ለአንድ ሰው መቶ በጎች ቢኖሩት ከእነርሱም አንዱ ቢባዝን፤ ዘጠና ዘጠኙን በተራራ ትቶ ሄደም የባዘነውን አይፈልግምን? ፲፫ ቢያገኘውም፤ እውነት እላችኋለሁ። ካልባዘኑቱ ከዘጠና ዘጠኙ ይልቅ በእርሱ ደስ ይለዋል። ፲፬ እንደዚሁ ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱ እንዲጠፋ በሰማያት ያለው አባታችሁ ፈቃድ አይደለም። ፲፭ ወንድምህም ቢበድልህ፤ ሄደህ አንተና እርሱ ብቻችሁን ሆናችሁ ውቀሰው። ቢሰማህ፤ ወንድምህን ገንዘብ አደረግኸው፤ ፲፮ ባይሰማህ ግን፤ በሁለት ወይም በሦስት ምስክር አፍ ነገር ሁሉ እንዲጸና፤ ዳግመኛ አንድ ወይም ሁለት ከአንተ ጋር ውስድ፤ ፲፯ እነርሱንም ባይሰማ፤ ለቤተ ክርስቲያን ንገራት፤ ደግሞም

ቤተ ክርስቲያንን ባይሰማት፣ እንደ አረመኔና እንደ ቀራጭ ይሁንልህ። ፲፮ እውነት እላችኋለሁ። በምድር የምታሰሩት ሁሉ በሰማይ የታሰረ ይሆናል። በምድርም የምትፈቱት ሁሉ በሰማይ የተፈታ ይሆናል። ፲፱ ደግሞ እላችኋለሁ። ከእናንተ ሁለቱ በምድር በማናቸውም በሚለምኑት ነገር ሁሉ ቢሰማሙ በሰማያት ካለው ከአባቴ ዘንድ ይደረግላቸዋል። ፳ ሁለት ወይም ሦስት በሰሜ በሚሰበሰቡበት በዚያ በመካከላቸው እሆናለሁና። ፳፩ በዚያን ጊዜ ጴጥሮስ ወደ እርሱ ቀርቦ። ጌታ ሆይ፣ ወንድሜ ቢበድለኝ ስንት ጊዜ ልተውለት? እስከ ሰባት ጊዜን? አለው። ፳፪ ኢየሱስ እንዲህ አለው። እስከ ሰባ ጊዜ ሰባት እንጂ እስከ ሰባት ጊዜ አልልህም። ፳፫ ስለዚህ መንግሥተ ሰማያት ባሮቹን ለቆጣጠር የወደደን ንጉሥ ትመሰላለች። ፳፬ መቆጣጠርም በጀመረ ጊዜ፣ አልፍ መክለት ዕዳ ያለበትን አንድ ሰው ወደ እርሱ አመጡ። ፳፭ የሚከፍለውም ቢያጣ፣ እርሱና ሚስቱ ልጆቹም ያለውም ሁሉ እንዲሸጥና ዕዳው እንዲከፈል ጌታው አዘዘ። ፳፮ ስለዚህ ባሪያው ወድቆ ሰገደለትና። ጌታ ሆይ፣ ታገሠኝ፣ ሁሉንም እከፍልሃለሁ አለው። ፳፯ የዚያም ባሪያ ጌታ አዘነለትና ለቀቀው፣ ዕዳውንም ተወለት። ፳፰ ነገር ግን ያ ባሪያ ወጥቶ ከባልንጀሮቹ ከባሮቹ መቶ ዲናር ዕዳ ያለበትን እንዲን አገኘና። ዕዳህን ክፈለኝ ብሎ ያዘና አነቀው። ፳፱ ስለዚህ ባልንጀራው ባሪያ ወድቆ፣ ታገሠኝ፣ ሁሉንም እከፍልሃለሁ ብሎ ለመነው። ፴ እርሱም አልወደደም፣ ግን ሄዶ ዕዳውን እስኪከፍል ድረስ በወሳኒ አናረው። ፴፩ ባልንጀሮቹ የሆኑ ባሮችም ያደረገውን አይተው እጅግ አዘኑ፣ መጥተውም የሆነውን ሁሉ ለጌታቸው ገለጡ። ፴፪ ከዚያ ወዲያ ጌታው ጠርቶ፣ አንተ ክፉ ባሪያ፣ ስለ ለመንኸኝ ያን ዕዳ ሁሉ ተውሁልህ፤ ፴፫ እኔ እንደ ማርሁህ ባልንጀራህ የሆነውን ያን ባሪያ ልትምረው ለአንተስ አይገባህምን? አለው። ፴፬ ጌታውም ተቆጣና ዕዳውን ሁሉ እስኪከፍለው ድረስ ለሚሠቅዩት አሳልፎ ሰጠው። ፴፭ ከእናንተ እያንዳንዱ ወንድሙን ከልቡ ይቅር ካላለ፣ እንዲሁ ደግሞ የሰማዩ አባቴ ያደርግላችኋል።

፲፱

፩ ኢየሱስም ይህን ነገር ከፈጸመ በኋላ፣ ከገለላ ሄዶ ወደ ይሁዳ አውራጃ ወደ ዮርዳኖስ ማዶ መጣ። ፪ ብዙ ሕዝብም ተከተሉት፣ በዚያም ፈወሳቸው። ፫ ፈሪሳውያንም

ወደ እርሱ ቀረቡና ሲፈትኑት። ሰው በሆነው ምክንያት ሁሉ ሚስቱን ሊፈታ ተፈቅዶለታልን? አሉት። ፩ እርሱ ግን መልሶ እንዲህ አለ። ፈጣሪ በመጀመሪያ ወንድና ሴት አደረጋቸው። ፪ አለም። ስለዚህ ሰው አባቱንና እናቱን ይተዋል፤ ከሚሰቱም ጋር ይተባበራል። ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ የሚለውን ቃል አላነበባችሁምን? ፫ ስለዚህ አንድ ሥጋ ናቸው እንጂ ወደ ፊት ሁለት አይደሉም። እግዚአብሔር ያጣመረውን እንግዲህ ሰው አይለየው። ፬ እነርሱም። እንኪያስ ሙሴ የፍችዋን ጽሕፈት ሰጥተው እንዲፈቱአት ስለ ምን አዘዘ? አሉት። ፭ እርሱም። ሙሴስ ስለ ልባችሁ ጥንካሬ ሚስቶቻችሁን ትፈቱ ዘንድ ፈቀደላችሁ፤ ከጥንት ግን እንዲህ አልነበረም። ፮ እኔ ግን እላችኋለሁ። ያለ ዝሙት ምክንያት ሚስቱን ፈትቶ ሌላዬቱን የሚያገባ ሁሉ ያመነዘራል። የተፈታችውንም የሚያገባ ያመነዘራል አላቸው። ፯ ደቀ መዛሙርቱም። የባልና የሚስት ሥርዓት እንዲህ ከሆነ መጋባት አይጠቅምም አሉት። ፲፩ እርሱ ግን። ይህ ነገር ለተሰጣቸው ነው እንጂ ለሁሉ አይደለም፤ ፲፪ በእናት ማኅፀን ጃንደረቦች ሆነው የተወለዱ አሉ። ሰውም የሰለባቸው ጃንደረቦች አሉ። ስለ መንግሥተ ሰማያትም ራሳቸውን የሰለቡ ጃንደረቦች አሉ። ሊቀበለው የሚችል ይቀበለው አላቸው። ፲፫ በዚያን ጊዜ እጅን እንዲጭንባቸውና እንዲጸልይ ሕፃናትን ወደ እርሱ አመጡ፤ ደቀ መዛሙርቱም ገሠጹአቸው። ፲፬ ነገር ግን አየሱስ። ሕፃናትን ተወክለው፤ ወደ እኔም ይመጡ ዘንድ አትከልክሉአቸው፤ መንግሥተ ሰማያት እንደነዚህ ላሉ ናትና አለ፤ ፲፭ እጅንም ጫነባቸውና ከዚያ ሄደ። ፲፮ እነሆም፤ አንድ ሰው ቀርቦ። መምህር ሆይ፤ የዘላለምን ሕይወት እንዳገኝ ምን መልካም ነገር ላድርግ? አለው። ፲፯ እርሱም። ስለ መልካም ነገር ለምን ትጠይቀኛለህ? መልካም የሆነ አንድ ነው፤ ወደ ሕይወት መግባት ብትወድ ግን ትአዛዛትን ጠብቅ አለው። ፲፰ እርሱም። የትኞችን? አለው። አየሱስም። አትግደል። አታመንዝር። አትሰረቅ። በሐሰት አትመሰክር። ፲፱ አባትህንና እናትህን አክብር። ባልንጀራህንም እንደ ራስህ ውደድ አለው። ፳ ጌብዙም። ይህንኛ ሁሉ ከሕፃንነቴ ጀምሮ ጠብቄአለሁ። ደግሞስ የሚጌድለኝ ምንድን ነው? አለው። ፳፩ አየሱስም። ፍጹም ልትሆን ብትወድ፤ ሂድና ያለህን ሸጠህ ለድሆች ሰጥ። መዝገብም በሰማያት ታገኛለህ፤ መጥተህም ተከተለኝ አለው። ፳፪ ጌብዙም ይህን ቃል በሰማ

ጊዜ ብዙ ንብረት ነበረውና እያዘነ ሄደ። ፳፫ ኢየሱስም ለደቀ መዛሙርቱ። እውነት እላችኋለሁ። ለባለጠጋ ወደ መንግሥተ ሰማያት መግባት ጭንቅ ነው። ፳፬ ዳግመኛም እላችኋለሁ። ባለጠጋ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ቢገባ ይቀላል አለ። ፳፭ ደቀ መዛሙርቱም ሰምተው እጅግ ተገረሙና። እነኪያስ ማን ሊድን ይችላል? አሉ። ፳፮ ኢየሱስም እነርሱን ተመልክቶ። ይህ በሰው ዘንድ አይቻልም በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ሁሉ ይቻላል አላቸው። ፳፯ በዚያን ጊዜ ጴጥሮስ መልሶ። እነሆ፣ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ፤ እነኪያስ ምን እናገኝ ይሆን? አለው። ፳፰ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። እውነት እላችኋለሁ። እናንተስ የተከተላችሁኝ፣ በዳግመኛ ልደት የሰው ልጅ በክብሩ ዙፋን በሚቀመጥበት ጊዜ፣ እናንተ ደግሞ በአሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገድ ስትፈርዱ በአሥራ ሁለት ዙፋን ትቀመጣላችሁ። ፳፱ ስለ ሰሜም ቤቶችን ወይም ወንድሞችን ወይም እናቶችን ወይም አባትን ወይም እናትን ወይም ሚስትን ወይም ልጆችን ወይም እርሻን የተወ ሁሉ መቶ እጥፍ ይቀበላል የዘላለምንም ሕይወት ይወርሳል። ፴፬ ነገር ግን ብዙዎቹ ፊተኞች ኋለኞች፣ ኋለኞችም ፊተኞች ይሆናሉ።

፳

፩ መንግሥተ ሰማያት ለወይኑ አትክልት ሠራተኞችን ሊቀጥር ማልዶ የወጣ ባለቤት ሰውን ትመሰላለችና። ፪ ሠራተኞችንም በቀን እንድ ዲናር ተሰማምቶ ወደ ወይኑ አትክልት ሰደዳቸው። ፫ በሦስት ሰዓትም ወጥቶ ሥራ የፈቱ ሌሎችን በአደባባይ ቆመው አየ። ፬ እነዚያንም። እናንተ ደግሞ ወደ ወይኑ አትክልት ሂዱ የሚገባውንም እሰጣችኋለሁ አላቸው። እነርሱም ሄዱ። ፭ ደግሞም በሰድስትና በዘጠኝ ሰዓት ወጥቶ እንዲሁ አደረገ። ፮ በአሥራ እንደኛውም ሰዓት ወጥቶ ሌሎችን ቆመው አገኘና። ሥራ ፈትታችሁ ቀኑን ሁሉ በዚህ ሰለ ምን ትቆማላችሁ? አላቸው። ፯ የሚቀጥረን ሰለ አጣን ነው አሉት። እርሱም። እናንተ ደግሞ ወደ ወይኑ አትክልት ሂዱ የሚገባውንም ትቀበላላችሁ አላቸው። ፰ በመሸም ጊዜ የወይኑ አትክልት ጌታ አዛዥን። ሠራተኞችን ጥራና ከኋለኞች ጀምረህ እሰከ ፊተኞች ድረስ ደመወዝ ሰጣቸው አለው። ፱ በአሥራ እንደኛው ሰዓትም የገቡ መጥተው እያንዳንዳቸው እንድ ዲናር

ተቀበሉ። ፲ ፊተኞችም በመጡ ጊዜ ከብዙተው የሚቀበሉ መስሎአቸው ነበር፤ እነርሱም ደግሞ እያንዳንዳቸው አንድ ዲናር ተቀበሉ። ፲፩-፲፫ እርሱ ግን መልሶ ከእነርሱ ለአንዱ እንዲህ አለው። ወዳጄ ሆይ፥ አልበደልሁህም በአንድ ዲናር አልተሰማማኸኝምን? ፲፬ ድርሻህን ውሰድና ሂድ፤ እኔ ለዚህ ለኋለኛው አንድ አንተ ልሰጠው እወዳለሁ፤ በገንዘቤ የወደድሁትን አደርግ ዘንድ መብት የለኝምን? ፲፭ ወይስ እኔ መልካም ስለ ሆንሁ ዓይንህ ምቀኛ ናትን? ፲፮ እንዲሁ ኋለኞች ፊተኞች፥ ፊተኞችም ኋለኞች ይሆናሉ፤ የተጠሩ ብዙዎች፥ የተመረጡ ግን ጥቂቶች ናቸውና። ፲፯ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ለወጣ ሳለ፥ በመንገድ አሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርት ብቻቸውን ወደ እርሱ አቅርቦ። ፲፰ እነሆ፥ ወደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን፥ የሰው ልጅም ለካህናት አለቆችና ለጻፎች ይሰጣል፤ የሞት ፍርድም ይፈርዱበታል። ፲፱ ሊዘገቡበትም ሊገርፉትም ሊሰቅሉትም ለአሕዛብ አሳልፈው ይሰጡታል፥ በሦስተኛውም ቀን ይነሣል አላቸው። ፳ በዚያን ጊዜ የዘብደዎስ ልጆች እናት ከልጆችዎ ጋር እየሰገደችና አንድ ነገር እየለመነች ወደ እርሱ ቀረበች። ፳፩ እርሱም። ምን ትፈልገያለሽ? አላት። እርሰዋም። እነዚህ ሁለቱ ልጆቼ አንዱ በቀኝህ እንዲሁም በግራህ በመንግሥትህ እንዲቀመጡ እዘዝ አለችው። ፳፪ ኢየሱስ ግን መልሶ። የምትለምኑትን አታውቁም። እኔ ልጠጣው ያለውን ጽዋ ልትጠጡ እኔም የምጠመቀውን ጥምቀት ልትጠመቁ ትችላላችሁን? አለ። እንችላለን አሉት። ፳፫ እርሱም። ጽዋዬንስ ትጠጣላችሁ፤ በቀኝና በግራ መቀመጥ ግን ከአባቱ ዘንድ ለተዘጋጀላቸው ነው እንጂ እኔ የምሰጥ አይደለሁም አላቸው። ፳፬ አሥሩም ሰምተው በሁለቱ ወንድማማች ተቆጡ። ፳፭ ኢየሱስ ግን ወደ እርሱ ጠርቶ እንዲህ አላቸው። የአሕዛብ አለቆች እንዲገዙአቸው ታላላቆቹም በላያቸው እንዲሠለጥኑ ታውቃላችሁ። ፳፮ በእናንተስ እንዲህ አይደለም፤ ነገር ግን ማንም ከእናንተ ታላቅ ሊሆን የሚወድ የእናንተ አገልጋይ ይሁን፥ ፳፯ ከእናንተም ማንም ፊተኛ ሊሆን የሚወድ የእናንተ ባሪያ ይሁን፤ ፳፰ እንዲሁም የሰው ልጅ ሊያገለግል ነፍሱንም ሊብዙዎች ቤዛ ሊሰጥ እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣም። ፳፱ ከኢያሪኮም ሲወጡ ብዙ ሕዝብ ተከተሉት። ፴ እነሆም፥ ሁለት ዕውሮች በመንገድ ዳር ተቀምጠው፥ ኢየሱስ እንዲያልፍ በሰሙ ጊዜ። ጌታ ሆይ፥ የዳዊት ልጅ፥ ማረን ብለው ጮኹ። ፴፩ ሕዝቡም ዝም እንዲሉ ገሠጹአቸው፤ እነርሱ ግን። ጌታ ሆይ፥

የዳዊት ልጅ፣ ማረን እያሉ አብዛተው ጮኹ። ፲፱፻ ኢየሱስም ቆሞ ጠራቸውና። ምን ላደርግላችሁ ትወዳላችሁ? አለ። ፲፱፻ ጌታ ሆይ፣ ዓይኖቻችን ይከፈቱ ዘንድ አሉት። ፲፱፻ ኢየሱስም አዘነላቸውና ዓይኖቻቸውን ዳሰሰ፣ ወዲያውም አዩና ተከተሉት።

፳፩

፳፻ ወደ ኢየሩሳሌምም ቀርበው ወደ ደብረ ዘይት ወደ ቤተ ፋጌ ሲደርሱ፣ ያንጊዜ ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለት ላከ። ፳፻ እንዲህም አላቸው። በፊታችሁ ወዳለችው መንደር ሄዱ። በዚያን ጊዜም የታሰረችን አህያ ውርንጫም ከእርሰዎ ጋር ታገኛላችሁ፤ ፈትታችሁ አምጡልኝ። ፳፻ ማንም አንዳች ቢላችሁ። ለጌታ ያሰፈልጉታል በሉ፤ ወዲያውም ይሰዳቸዋል። ፳፻-፳፻ ደቀ መዛሙርቱም ሄደው ኢየሱስ እንዳዘዛቸው አደረጉ፣ ፳፻ አህያይቱንና ውርንጫዋንም አመጡለት፣ ልብሳቸውንም በእነርሱ ላይ ጫኑ፣ ተቀመጠባቸውም። ፳፻ ከሕዝቡም እጅግ ብዙዎች ልብሳቸውን በመንገድ ላይ አነጠፉ፣ ሌሎችም ከዛፍ ጫፍ ጫፉን እየቆረጡ በመንገድ ላይ ያነጥፉ ነበር። ፳፻ የሚቀድሙትም ሕዝብ የሚከተሉትም። ሆሣዕና ለዳዊት ልጅ በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው፤ ሆሣዕና በእርያም እያሉ ይጮኹ ነበር። ፳፻ ወደ ኢየሩሳሌምም በገባ ጊዜ መላው ከተማ። ይህ ማን ነው? ብሎ ተናወጠ። ፳፻ ሕዝቡም። ይህ ከገሊላ ናዝሬት የመጣ ነቢዩ ኢየሱስ ነው አሉ። ፳፻ ኢየሱስም ወደ መቅደስ ገባና በመቅደስ የሚሸጡትንና የሚገዙትን ሁሉ አወጣ፣ የገንዘብ ለዋጮችንም ገበታዎች የርግብ ሻጮችንም ወንበሮች ገለበጠና። ፳፻ ቤቴ የጸሎት ቤት ትባላለች ተብሎ ተጽፎአል፣ እናንተ ግን የወንበዶች ዋሻ አደረጋችኋት አላቸው። ፳፻ በመቅደስም ዕውሮችና አንካሶች ወደ እርሱ ቀረቡና ፈወሳቸው። ፳፻ ነገር ግን የካህናት አለቆችና ጳጳሮች ያደረገውን ድንቃ ድንቅ በመቅደስም። ሆሣዕና ለዳዊት ልጅ እያሉ የሚጮኹትን ልጆች ባዩ ጊዜ፣ ተቆጥተው። ፳፻ እነዚህ የሚሉትን አትሰማምን? አሉት። ኢየሱስም። እሰማለሁ፤ ከሕፃናትና ከሚጠቡት አፍ ምስጋናን ለራስህ አዘጋጀህ የሚለውን ቃል ከቶ አላነበባችሁምን? አላቸው። ፳፻ ትቶአቸውም ከከተማ ወደ ቢታንያ ወጣ በዚያም አደረ። ፳፻ በማለዳም ወደ ከተማ ሲመለስ ተራሰ። ፳፻ በመንገድም አጠገብ በለሰ አይቶ ወደ እርሰዎ መጣ፤ ከቅጠልም ብቻ

በቀር ምንም አላገኘባትምና። ለዘላለሙ ፍሬ አይገኝብሽ አላት። በለሲቱም ያንጊዜውን ደረቀች። ፳ ደቀ መዛሙርቱም ይህን አይተው። በለሲቱ ያንጊዜውን እንዴት ደረቀች? ብለው ተደነቁ። ፳፩ ኢየሱስም መልሶ። እውነት እላችኋለሁ። እምነት ቢኖራችሁ ባትጠራጠሩም፤ በበለሲቱ እንደ ሆነባት ብቻ አታደርጉም፤ ነገር ግን ይህን ተራራ እንኳ። ተነቅለህ ወደ ባሕር ተወርወር ብትሉት ይሆናል፤ ፳፪ እምናችሁም በጸሎት የምትለምኑትን ሁሉ ትቀበላላችሁ አላቸው። ፳፫ ወደ መቅደስም ገብቶ ሲያስተምር የካህናት አለቆችና የሕዝብ ሽማግሌች ወደ እርሱ ቀረቡና። በምን ሥልጣን እነዚህን ታደርጋለህ? ይህንን ሥልጣን ማን ሰጠህ? አሉት። ፳፬ ኢየሱስም መልሶ። እኔ ደግሞ አንዲት ነገር እጠይቃችኋለሁ፤ እናንተም ያችን ብትነገሩኝ እኔ ደግሞ እነዚህን በምን ሥልጣን እንዲደርግ እነግራችኋለሁ፤ ፳፭ የዮሐንስ ጥምቀት ከወዴት ነበረች? ከሰማይን ወይስ ከሰው? አላቸው። እነርሱም እርሱ በርሳቸው ሲነጋገሩ። ከሰማይ ብንል። እንኪያሰ ሰለ ምን አላመናችሁበትም? ይለናል፤ ፳፮ ከሰው ግን ብንል። የዮሐንስን ሁሉም እንደ ነቢይ ያዩታልና ሕዝቡን እንፈራለን አሉ። ፳፯ ለኢየሱስም መልሰው። አናውቅም አሉት። እርሱም ደግሞ። እኔም በምን ሥልጣን እነዚህን እንዲደርግ አልነግራችሁም አላቸው። ፳፰ ነገር ግን ምን ይመስላችኋል? አንድ ሰው ሁለት ልጆች ነበሩት፤ ወደ አንደኛው ቀርቦ። ልጄ ሆይ፣ ዛሬ ሂድና በወይኔ አትክልት ሥራ አለው። ፳፱ እርሱም መልሶ። አልወድም አለ፤ ኋላ ግን ተጸጸተና ሄደ። ፴ ወደ ሁለተኛውም ቀርቦ እንዲሁ አለው እርሱም መልሶ። እሺ ጌታዬ አለ፤ ነገር ግን አልሄደም። ፴፩ ከሁለቱ የአባቱን ፈቃድ ያደረገ ማን ነው? ፊተኛው አሉት። ኢየሱስ እንዲህ አላቸው። እውነት እላችኋለሁ። ቀራጮችና ጋለሞቶች ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በመግባት ይቀድሙኋችኋል። ፴፪ የዮሐንስ በጽድቅ መንገድ መጥቶላችሁ ነበርና፤ አላመናችሁበትም፤ ቀራጮችና ጋለሞቶች ግን አመኑበት፤ እናንተም ይህን አይታችሁ ታምኑበት ዘንድ በኋላ ንስሐ አልገባችሁም። ፴፫ ሌላ ምሳሌ ሰመ። የወይን አትክልት የተከለ ባለቤት ሰው ነበረ፤ ቅጥርም ቀጠረለት። መጥመቂያም ማሰለት። ግንብም ሠራና ለገበሬዎች አከራይቶ ወደ ሌላ አገር ሄደ። ፴፬ የሚያፈራበትም ጊዜ ሲቀርብ፣ ፍሬውን ሊቀበሉ ባሮቹን ወደ ገበሬዎች ላከ። ፴፭ ገበሬዎቹም ባሮቹን ይዘው አንዲን ደበደቡት አንዲንም ገደሉት ሌላውንም

ወገኖቻችን። ፴፮ ደግሞ ከፊተኞቻችን የሚበዙ ሌሎች ባሮችን ላክ። እንዲሁም አደረጉባቸው። ፴፯ በኋላ ግን። ልጄን ስንደርገው ያፍሩታል ብሎ ልጄን ላከባቸው። ፴፰ ገበሬዎቹ ግን ልጄን ባዩ ጊዜ እርሱ በርሳቸው። ወራሹ ይህ ነው፤ ኑ። እንግደለውና ርሰቱን እናገኝ ተባባሉ። ፴፱ ይዘውም ከወይኑ አትክልት አወጡና ገደሉት። ፵ እንግዲህ የወይኑ አትክልት ጌታ በሚመጣ ጊዜ በእነዚህ ገበሬዎች ምን ያደርግባቸዋል? ፵፩ እነርሱም። ክፉዎችን በክፉ ያጠፋቸዋል። የወይኑንም አትክልት ፍሬውን በየጊዜው ለሚያሰረክቡ ለሌሎች ገበሬዎች ይሰጠዋል አሉት። ፵፪ ኢየሱስ እንዲህ አላቸው። ግንበኞች የናቁት ድንጋይ እርሱ የማዕዘን ራስ ሆነ፤ ይህም ከጌታ ዘንድ ሆነ። ለዓይኖቻችንም ድንቅ ነው የሚለውን ከቶ በመጽሐፍ አላነበባችሁም? ፵፫ ሰለዚህ እላችኋለሁ። የእግዚአብሔር መንግሥት ከእናንተ ትወስዳለች ፍሬዎንም ለሚያደርግ ሕዝብ ትሰጣለች። ፵፬ በዚህም ድንጋይ ላይ የሚወድቅ ይቀጠቀጣል፤ ድንጋዩ ግን የሚወድቅበትን ሁሉ ይፈጠዋል። ፵፭ የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያንም ምሳሌዎቹን ሰምተው ስለ እነርሱ እንደ ተናገረ አስተዋሉ፤ ፵፮ ሊይዙትም ሲፈልጉት ሳሉ ሕዝቡ እንደ ነቢይ ሰላዩት ፈሩአቸው።

፳፪

፳ እየሱስም መለስ ደግሞም በምሳሌ ነገራቸው እንዲህም አለ። ፳፩ መንግሥተ ሰማያት ለልጄ ስርግ ያደረገ ንጉሥን ትመስላለች። ፳፪ የታደሙትንም ወደ ስርጉ ይጠሩ ዘንድ ባሮቹን ላክ ሊመጡም አልወደዱም። ፳፫ ደግሞ ሌሎችን ባሮች ልኩ። የታደሙትን። እነሆ። ድግሴን አዘጋጀሁ። ኮርማዎቹና የሰቡት ከብቶቹ ታርደዋል። ሁሉም ተዘጋጅቶአል፤ ወደ ስርጉ ኑ በሉአቸው አለ። ፳፬ እነርሱ ግን ቸል ብለው አንዱ ወደ እርሻው። ሌላውም ወደ ንግዲ ሄደ፤ ፳፭ የቀሩትም ባሮቹን ይዘው አንገላቱአቸው ገደሉአቸውም። ፳፮ ንጉሡም ተቈጣ። ጭፍሮቹንም ልኮ እነዚያን ገዳዮች አጠፋ፤ ከተማቸውንም አቃጠለ። ፳፯ በዚያን ጊዜ ባሮቹን። ስርጉስ ተዘጋጅቶአል። ነገር ግን የታደሙት የማይገባቸው ሆኑ፤ ፳፰ እንግዲህ ወደ መንገድ መተላለፊያ ሄዳችሁ ያገኛችሁትን ሁሉ ወደ ስርጉ ጥሩ አለ። ፳፱ እነዚያም ባሮች ወደ መንገድ ወጥተው ያገኙትን ሁሉ ክፉዎችንም በጎዎችንም ሰበሰቡ፤ የስርጉንም ቤት ተቀማጮች ሞሉት። ፳፻ ንጉሡም የተቀመጡትን ለማየት

በገባ ጊዜ በዚያ የሰርግ ልብስ ያለበት እንድ ሰው አየና። ወዳጄ ሆይ፡ ፲፪ የሰርግ ልብስ ሳትለብስ እንዴት ወደዚህ ገባህ? አለው እርሱም ዝም አለ። ፲፫ በዚያን ጊዜ ንጉሡ አገልጋዮቹን፡፡ እጁንና እግሩን አሰራችሁ በውጭ ወዳለው ጨለማ አውጡት፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል አለ። ፲፬ የተጠሩ ብዙዎች፡ የተመረጡ ግን ጥቂቶች ናቸውና። ፲፭ ሰለዚህ ፈሪሳውያን ሄዱና እንዴት አድርገው በነገር እንዲያጠምዱት ተማከሩ። ፲፮ ደቀ መዛሙርታቸውንም ከሄሮድስ ወገን ጋር ላኩበት፡ እነርሱም። መምህር ሆይ፡ እውነተኛ እንደ ሆንህ በእውነትም የእግዚአብሔርን መንገድ እንድታስተምር እናውቃለን፤ ለማንምም አታደላም፡ የሰውን ፊት አትመለከትምና፤ ፲፯ እንግዲህ ምን ይመስልሃል? ንገረን ለቁሣር ግብር መስጠት ተፈቅዶአልን ወይስ አልተፈቀደም? አሉት። ፲፰ ኢየሱስም ክፋታቸውን አውቆ፡ እናንተ ግብዘች፡ ስለ ምን ትፈትኑኛላችሁ? ፲፱ የግብሩን ብር አሳዩኝ አለ። እነርሱም ዲናር አመጡለት። ፳ እርሱም። ይህች መልክ ጽሕፈቲቱስ የማን ናት? አላቸው። ፳፩ የቁሣር ነው አሉት። በዚያን ጊዜ፡፡ እንኪያስ የቁሣርን ለቁሣር የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር አሰረክቡ አላቸው። ፳፪ ይህንም ሰምተው ተደነቁ፡ ትተውትም ሄዱ። ፳፫ በዚያን ቀን፡ ትንሣኤ ሙታን የለም የሚሉ ሰዶቃውያን ወደ እርሱ ቀረቡ፡ ፳፬ እንዲህም ብለው ጠየቁት። መምህር ሆይ፡ ሙሴ እንድ ሰው ልጅ ሳይወልድ ሰምት ወንድሙ ሚስቱን አግብቶ ለወንድሙ ዘር ይተካ አለ። ፳፭ ሰባት ወንድማማች በእኛ ዘንድ ነበሩ፤ ፊተኛውም ሚስት አግብቶ ሞተ፡ ዘርም ሰለሌለው ሚስቱን ለወንድሙ ተወለት፤ ፳፮ እንዲሁ ደግሞ ሁለተኛው ሦስተኛውም፡ እስከ ሰባተኛው ድረስ። ፳፯ ከሁሉም በኋላ ሴቲቱ ሞተች። ፳፰ ሁሉ አግብተዋታልና በትንሣኤ ቀንሰ፡ ከሰባቱ ለማናቸው ሚስት ትሆናለች? ፳፱ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። መጻሕፍትንና የእግዚአብሔርን ኃይል አታውቁምና ትስታላችሁ። ፴ በትንሣኤስ እንደ እግዚአብሔር መላእክት በሰማይ ይሆናሉ እንጂ አያገቡም አይጋቡምም። ፴፩-፴፫ ሕዝቡም ይህን ሰምተው በትምህርቱ ተገረሙ። ፴፬ ፈሪሳውያንም ሰዶቃውያንን ዝም እንዳሰኛቸው በሰሙ ጊዜ አብረው ተሰበሰቡ። ፴፭ ከእነርሱም እንድ ሕግ አዋቂ ሊፈትነው። ፴፮ መምህር ሆይ፡ ከሕግ ማናቸይቱ ትእዛዝ ታላቅ ናት? ብሎ ጠየቀው። ፴፯ ኢየሱስም እንዲህ አለው።

ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ በፍጹም ነፍሱህም በፍጹም አሳብህም ውደድ። ፴፰ ታላቁቴና ፊተኛይቴ ትእዛዝ ይህች ናት። ፴፱ ሁለተኛይቴም ይህችን ትመሰላለች፤ እርሰዋም። ባልነጀራህን እንደ ነፍሱህ ውደድ የምትለው ናት። ፵ በእነዚህ በሁለቱ ትእዛዛት ሕጉም ሁሉ ነቢያትም ተሰቅለዋል። ፵፩-፵፯ ዳዊትስ ጌታ ብሎ ከጠራው፡ እንዴት ልጄ ይሆናል? አላቸው። ፵፱ አንድም ቃል ሰንኳ ይመልሰለት ዘንድ የተቻለው የለም፤ ከዚያ ቀንም ጀምሮ ወደ ፊት ማንም ሊጠይቀው አልደፈረም።

፳፫

፩ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ ለሕዝቡና ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ ብሎ ነገራቸው። ፪ ጳጳሮችና ፈሪሳውያን በሙሴ ወንበር ተቀምጠዋል። ፫ ስለዚህ ያዘዙአችሁን ሁሉ አድርጉ ጠብቁትም፤ ነገር ግን እየተናገሩ እያደርጉትምና እንደ ሥራቸው አታድርጉ። ፬ ከባድና አስቸጋሪ ሽክም ተብትበው በሰው ትከሻ ይጮናሉ፤ እነርሱ ግን በጣታቸው ሰንኳ ሊነኩት አይወዱም። ፭ ለሰውም እንዲታዩ ሥራቸውን ሁሉ ያደርጋሉ፤ ስለዚህ አሽንክታባቸውን ያሰፋሉ ዘርፉንም ያሰረዝማሉ። ፮ በምሳም የከበራታ ሰፍራ፤ በምኩራብም የከበራታ ወንበር፤ ፯ በገበያም ሰላምታና። መምህር ሆይ መምህር ሆይ ተብለው እንዲጠሩ ይወዳሉ። ፰ እናንተ ግን። መምህር ተብላችሁ አትጠሩ፤ መምህራችሁ አንድ ስለ ሆነ እናንተም ሁላችሁ ወንድማማች ናችሁ። ፱ አባታችሁ እንዴ እርሱም የሰማዩ ነውና በምድር ላይ ማንንም። አባት ብላችሁ አትጥሩ። ፲ ሊቃችሁ አንድ እርሱም ክርስቶስ ነውና። ሊቃውንት ተብላችሁ አትጠሩ። ፲፩ ከእናንተም የሚበልጠው አገልጋያችሁ ይሆናል። ፲፪ ራሱን ከፍ የሚያደርግ ሁሉ ይዋረዳል፤ ራሱንም የሚያዋርድ ሁሉ ከፍ ይላል። ፲፫ እናንተ ግብዘች ጳጳሮችና ፈሪሳውያን፤ መንግሥተ ሰማያትን በሰው ፊት ስለምትዘጉ፤ ወዮላችሁ እናንተ አትገቡም የሚገቡትንም እንዳይገቡ ትከለክላላችሁ። ፲፬ እናንተ ግብዘች ጳጳሮችና ፈሪሳውያን፤ በጸሎት ርዝመት እያመካኛችሁ የመበለቶችን ቤት ስለምትበሉ፤ ወዮላችሁ፤ ስለዚህ የባሰ ፍርድ ትቀበላላችሁ። ፲፭ እናንተ ግብዘች ጳጳሮችና ፈሪሳውያን፤ አንድ ሰው ልታሳምኑ በባሕርና በደረቅ ስለምትዘሩ፤ በሆነም ጊዜ ከእናንተ ይልቅ ሁለት እጥፍ የባሰ የገሃነም ልጅ ስለምታደርጉት፤ ወዮላችሁ። ፲፮ እናንተ። ማንም በቤተ

መቅደስ የሚሞል ምንም የለበትም፤ ማንም በቤተ መቅደስ ወርቅ የሚሞል ግን በመሐላው ይያዛል የምትሉ። ዕውሮች መሪዎች፡ ወዮላችሁ። ፲፯ እናንተ ደንቆሮዎችና ዕውሮች፡ ማናቸው ይበልጣል? ወርቁ ነውን? ወይስ ወርቁን የቀደሰው ቤተ መቅደስ? ፲፰ ደግሚችሁም። ማንም በመሠዊያው የሚሞል ምንም የለበትም፤ ማንም በላዩ ባለው መባ የሚሞል ግን በመሐላው ይያዛል ትላላችሁ። ፲፱ እናንተ ደንቆሮዎችና ዕውሮች፡ ማናቸው ይበልጣል? መባው ነውን? ወይስ መባውን የሚቀድሰው መሠዊያው? ፳ እንግዲህ በመሠዊያው የሚምለው በእርሱና በእርሱ ላይ ባለው ሁሉ ይምላል፤ ፳፩ በቤተ መቅደስም የሚምለው በእርሱና በእርሱ በሚኖረው ይምላል፤ ፳፪ በሰማይም የሚምለው በእግዚአብሔር ዙፋንና በእርሱ ላይ በተቀመጠው ይምላል። ፳፫ እናንተ ግብዘች ጻፎችና ፈሪሳውያን፡ ከእዝሙድና ከእንስላል ከከሙንም አሥራት ስለምታወጡ፡ ፍርድንና ምሕረትን ታማኝነትንም፡ በሕግ ያለውን ዋና ነገር ስለምትተዉ፡ ወዮላችሁ፤ ሌላውን ሳትተዉ ይህን ልታደርጉ ይገባችሁ ነበር። ፳፬ እናንተ ዕውሮች መሪዎች፡ ትንኝን የምታጠሩ ግመልንም የምትውጡ። ፳፭ እናንተ ግብዘች ጻፎችና ፈሪሳውያን፡ በውስጡ ቅመም ስለት ሞልቶ ሳለ የጽዋውንና የወጭቱን ውጭ ስለምታጠሩ፡ ወዮላችሁ። ፳፮ አንተ ዕውር ፈሪሳዊ፡ ውጭው ደግሞ ጥሩ እንዲሆን አስቀድመህ የጽዋውንና የወጭቱን ውስጡን አጥራ። ፳፯ እናንተ ግብዘች ጻፎችና ፈሪሳውያን፡ በውጭ አምረው የሚታዩ በውስጡ ግን የሙታን አጥንት ርኩስትም ሁሉ የተሞሉ በኖራ የተለሰኑ መቃብሮችን ስለምትመስሉ፡ ወዮላችሁ። ፳፰ እንዲሁ እናንተ ደግሞ በውጭ ለሰው እንደ ጻድቃን ትታያላችሁ፡ በውስጣችሁ ግን ግብዝነትና ዓመፀኝነት ሞልቶባችኋል። ፳፱ እናንተ ግብዘች ጻፎችና ፈሪሳውያን፡ የነቢያትን መቃብር ስለምትሠሩ የጻድቃንንም መቃብር ስለምታስጌጡና። ፴ በአባቶቻችን ዘመን ኖረን በሆነሰ በነቢያት ደም ባልተባበርናቸውም ነበር ስለምትሉ፡ ወዮላችሁ። ፴፩ እንግዲያስ የነቢያት ገደዮች ልጆች እንደሆናችሁ በራሳችሁ ላይ ትመሰክራላችሁ። ፴፪ እናንተ ደግሞ የአባቶቻችሁን መሰፈሪያ ሙሉ። ፴፫ እናንተ እባቦች፡ የእፋኝት ልጆች፡ ከገሃነም ፍርድ አንዴት ታመልጣላችሁ? ፴፬ ሰለዚህ፡ እነሆ፡ ነቢያትንና ጥበበኞችን ጻፎችንም ወደ እናንተ አልካለሁ፤ ከእነርሱም ትገድላላችሁ ትሰቅሉማላችሁ፡ ከእነርሱም በምኩራባችሁ ትገርፋላችሁ ከከተማም ወደ ከተማ ታሳድዳላችሁ፤ ፴፭ ከጻድቁ

ከአቤል ደም ጀምሮ በቤተ መቅደስና በመሠዊያው መካከል እስከ ገደላችሁት እስከ በራክዩ ልጅ እስከ ዘካርያስ ደም ድረስ በምድር ላይ የፈሰሰው የጻድቅ ደም ሁሉ ይደርስባችሁ ዘንድ። ፴፭ እውነት እላችኋለሁ፤ ይህ ሁሉ በዚህ ትውልድ ላይ ይደርሳል። ፴፮ ኢየሩሳሌም ኢየሩሳሌም ሆይ፤ ነቢያትን የምትገድል ወደ እርሰዋ የተላኩትንም የምትወግር፤ ደር ጫጩቶችዋን ከክንፎችዋ በታች እንደምትሰበሰብ ልጆችሽን እስበሰብ ዘንድ ሰንት ጊዜ ወደድሁ! አልወደዳችሁምም። ፴፯ እነሆ፣ ቤታችሁ የተፈታ ሆኖ ይቀርላችኋል። ፴፱ እላችኋለሁና፤ በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው እስክትሉ ድረስ ከእንግዲህ ወዲህ አታዩኝም።

፳፬

፩ ኢየሱስም ከመቅደስ ወጥቶ ሄደ፤ ደቀ መዛሙርቱም የመቅደሱን ግንቦች ሊያሳዩት ቀረቡ። ፪ እርሱ ግን መልሶ። ይህን ሁሉ ታያላችሁን? እውነት እላችኋለሁ፤ ድንጋይ በድንጋይ ላይ ሳይፈርስ በዚህ አይቀርም አላቸው። ፫ እርሱም በደብረ ዘይት ተቀምጦ ሳለ፣ ደቀ መዛሙርቱ ለብቻቸው ወደ እርሱ ቀርበው። ንገረን፤ ይህ መቼ ይሆናል? የመምጣትህና የዓለም መጨረሻ ምልክቱስ ምንድን ነው? አሉት። ፬ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። ማንም እንዲያስታችሁ ተጠንቀቁ። ፭ ብዙዎች። እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ በስሜ ይመጣሉና፤ ብዙዎችንም ያስታሉ። ፮ ጦርንም የጦርንም ወሬ ትሰሙ ዘንድ አላችሁ፤ ይህ ሊሆን ግድ ነውና ተጠበቁ፤ አትደንግጡ፤ ዳሩ ግን መጨረሻው ገና ነው። ፯ ሕዝብ በሕዝብ ላይ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ይነሣልና፤ ራብም ቸነፈርም የምድርም መናወጥ በልዩ ልዩ ስፍራ ይሆናል፤ ፰ እነዚህም ሁሉ የምጥ ጣር መጀመሪያ ናቸው። ፱ በዚያን ጊዜ ለመከራ አሳልፈው ይሰጡአችኋል ይገድሉአችሁማል፤ ስለ ስሜም በአሕዛብ ሁሉ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ። ፲ በዚያን ጊዜም ብዙዎች ይሰናከላሉ እርስ በርሳቸውም አሳልፈው ይሰጣጣሉ እርስ በርሳቸውም ይጣላሉ፤ ፲፩ ብዙ ሐሰተኞች ነቢያትም ይነሣሉ ብዙዎችንም ያስታሉ፤ ፲፪ ከዓመፅም ብዛት የተነሣ የብዙ ሰዎች ፍቅር ትቀዘቅዘላች። ፲፫ እስከ መጨረሻ የሚጸና ግን እርሱ ይድናል። ፲፬ ለአሕዛብም ሁሉ ምስክር እንዲሆን ይህ የመንግሥት ወንጌል በዓለም ሁሉ

ይሰበካል፡ በዚያን ጊዜም መጨረሻው ይመጣል። ፲፭ እንግዲህ በነቢዩ በዳንኤል የተባለውን የጥፋትን ርኩሰት በተቀደሰችው ሰፍራ ቆሞ ሰታዩ፡ እንባቢው ያሰተውል፡ ፲፮ በዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉት ወደ ተራራዎች ይሸሹ፡ ፲፯ በሰገነትም ያለ በቤቱ ያለውን ሊወሰድ አይውረድ፡ ፲፰ በእርሻም ያለ ልብሱን ይወስድ ዘንድ ወደ ኋላው አይመለስ። ፲፱ በዚያችም ወራት ለርጉዞችና ለሚያጠቡ ወዮላቸው። ፳ ነገር ግን ሽሽታችሁ በክረምት ወይም በሰንበት እንዳይሆን ጸልዩ፤ ፳፩ በዚያን ጊዜ ከዓለም መጀመሪያ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ያልሆነ እንግዲህም ከቶ የማይሆን ታላቅ መከራ ይሆናልና። ፳፪ እነዚያ ቀኖችሰ ባያጥሩ ሥጋ የለበሰ ሁሉ ባልዳነም ነበር፤ ነገር ግን እነዚያ ቀኖች ስለ ተመረጡት ሰዎች ያጥራሉ። ፳፫ በዚያን ጊዜ ማንም፡ እነሆ፡ ክርስቶስ ከዚህ አለ ወይም፡ ከዚያ አለ ቢላችሁ አትመኑ፤ ፳፬ ሐሰተኞች ክርስቶሶችና ሐሰተኞች ነቢያት ይነሣሉና፡ ቢቻላቸውስ የተመረጡትን እንኳ እስኪያስቱ ድረስ ታላላቅ ምልክትና ድንቅ ያሳያሉ። ፳፭ እነሆ፡ አስቀድሜ ነገርኋችሁ። ፳፮ እንግዲህ። እነሆ፡ በበረሀ ነው ቢሉክችሁ፡ አትውጡ፤ እነሆ፡ በእልፍኝ ነው ቢሉክችሁ፡ አትመኑ፤ ፳፯ መብረቅ ከምሥራቅ ወጥቶ እስከ ምዕራብ እንደሚታይ፡ የሰው ልጅ መምጣት እንዲሁ ይሆናልና፤ ፳፰ በድን ወዳለበት በዚያ አዋራዎች ይሰበሰባሉ። ፳፱ ከዚያች ወራትም መከራ በኋላ ወዲያው ፀሐይ ይጨልማል፡ ጨረቃም ብርሃንዋን አትሰጥም፡ ከዋክብትም ከሰማይ ይወድቃሉ፡ ፴ የሰማያትም ኃይላት ይናወጣሉ። በዚያን ጊዜም የሰው ልጅ ምልክት በሰማይ ይታያል፡ በዚያን ጊዜም የምድር ወገኖች ሁሉ ዋይ ዋይ ይላሉ፡ የሰው ልጅንም በኃይልና በብዙ ክብር በሰማይ ደመና ሲመጣ ያዩታል፤ ፴፩ መላእክቱንም ከታላቅ መለከት ድምፅ ጋር ይልካቸዋል፡ ከሰማያትም ዳርቻ እስከ ዳርቻው ከአራቱ ነፋሳት ለእርሱ የተመረጡትን ይሰበሰባሉ። ፴፪ ምሳሌውንም ከበለሰ ተማሩ፤ ጫፍዋ ሲለሰልሰ ቅጠልዋም ሲያቁጠቀጥ፡ ያን ጊዜ በጋ እንደ ቀረበ ታውቃላችሁ፤ ፴፫ እንዲሁ እናንተ ደግሞ ይህን ሁሉ ሰታዩ በደጅ እንደ ቀረበ እውቁ። ፴፬ እውነት እላችኋለሁ፡ ይህ ሁሉ እስኪሆን ድረስ ይህ ትውልድ አያልፍም። ፴፭ ሰማይና ምድር ያልፋሉ፡ ቃሌ ግን አያልፍም። ፴፮ ስለዚያች ቀንና ስለዚያች ሰዓት ግን ከአባት ብቻ በቀር የሰማይ መላእክትም ቢሆኑ ልጅም ቢሆን የሚያውቅ የለም። ፴፯ የኖሳ ዘመን እንደ

ነበረ የሰው ልጅ መምጣት እንዲሁ ይሆናል። ፴፰ በዚያች ወራት ከጥፋት ውኃ በፊት፣ ኖኅ ወደ መርከብ እስከገባበት ቀን ድረስ፣ ሲበሉና ሲጠጡ ሲያገቡና ሲጋቡም እንደ ነበሩ፣ ፴፱ የጥፋት ውኃም መጥቶ ሁሉን እስከ ወሰደ ድረስ እንዳላወቁ፣ የሰው ልጅ መምጣት ደግሞ እንዲሁ ይሆናል። ፵ በዚያን ጊዜ ሁለት ሰዎች በእርሻ ይሆናሉ፤ አንዱ ይወሰዳል አንዱም ይቀራል፤ ፵፩ ሁለት ሴቶች በወፍጮ ይፈጫሉ፤ አንዲቱ ትወሰዳለች አንዲቱም ትቀራለች። ፵፪ ጌታችሁ በምን ሰዓት እንዲመጣ አታውቁምና እንግዲህ ንቁ። ፵፫ ያን ግን እወቁ፤ ባለቤት ከሌሊቱ በየትኛው ክፍል ሌባ እንዲመጣ ቢያውቅ ኖሮ፣ በነቃ ቤቱም ሊቆፈር ባልተወም ነበር። ፵፬ ስለዚህ እናንተ ደግሞ ተዘጋጅታችሁ ኑሩ፣ የሰው ልጅ በማታሰቡበት ሰዓት ይመጣል። ፵፭ እንኪያስ ምግባቸውን በጊዜው ይሰጣቸው ዘንድ ጌታው በቤተ ሰዎች ላይ የሾመው ታማኝና ልባም ባሪያ ማን ነው? ፵፮ ጌታው መጥቶ እንዲህ ሲያደርግ የሚያገኘው ያ ባሪያ ብፁዕ ነው፤ ፵፯ እውነት እላችኋለሁ፣ ባለው ሁሉ ላይ ይሾመዋል። ፵፰ ያ ክፋ ባሪያ ግን። ጌታዬ እስኪመጣ ይዘገያል ብሎ በልቡ ቢያሰብ፣ ፵፱ ባልንጀሮቹን ባሮች ሊመታ ቢጀምር ከሰካሮችም ጋር ቢበላና ቢጠጣ፣ ፶ የዚያ ባሪያ ጌታ ባልጠበቃት ቀን ባላወቃትም ሰዓት ይመጣል፣ ፶፩ ከሁለትም ይሰነጥቀዋል፣ እድሉንም ከግብዘች ጋር ያደርግበታል፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።

፳፭

፩ በዚያን ጊዜ መንግሥተ ሰማያት መብራታቸውን ይዘው ሙሽራውን ሊቀበሉ የወጡ አሥር ቆነጃጅትን ትመሰላላች። ፪ ከእነርሱም አምስቱ ሰነፎች አምስቱም ልባዎች ነበሩ። ፫ ሰነፎቹ መብራታቸውን ይዘው ከእነርሱ ጋር ዘይት አልያዙምና፤ ፬ ልባዎቹ ግን ከመብራታቸው ጋር በማሰሮአቸው ዘይት ያዙ። ፭ ሙሽራውም በዘገየ ጊዜ ሁሉ እንቅልፍ እንቅልፍ አላቸውና ተኙ። ፮ እኩል ሌሊትም ሲሆን። እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል፣ ትቀበሉት ዘንድ ውጡ የሚል ውካታ ሆነ። ፯ በዚያን ጊዜ እነዚያ ቆነጃጅት ሁሉ ተነሡና መብራታቸውን አዘጋጁ። ፰ ሰነፎቹም ልባዎቹን። መብራታችን ሊጠፋብን ነው፤ ከዘይታችሁ ሰጡን አሉአቸው። ፱ ልባዎቹ ግን መልሰው። ምናልባት ለእኛና ለእናንተ ባይበቃስ፤ ይልቅስ ወደሚሸጡት

ሄዳችሁ ለራሳችሁ ግዙ አሉአቸው። ፲ ሊገዙም በሄዱ ጊዜ ሙሽራው መጣ፤ ተዘጋጅተው የነበሩትም ከእርሱ ጋር ወደ ሰርግ ገቡ፤ ደጃም ተዘጋ። ፲፩ በኋላም ደግሞ የቀሩቱ ቈንጃጅት መጡና። ጌታ ሆይ ጌታ ሆይ፤ ክፈትልን አሉ። ፲፪ እርሱ ግን መልሶ። እውነት እላችኋለሁ፤ አላውቃችሁም አለ። ፲፫ ቀኒቱንና ሰዓቲቱን አታውቁምና እንግዲህ ንቁ። ፲፬ ወደ ሌላ አገር የሚሄድ ሰው ባሮቹን ጠርቶ ያለውን ገንዘብ እንደ ሰጣቸው እንዲሁ ይሆናልና፤ ፲፭ ለእያንዳንዱ እንደ ዓቅሙ፤ ለአንዱ አምስት መክሊት ለአንዱ ሁለት ለአንዱም አንድ ሰጠና ወደ ሌላ አገር ወዲያው ሄደ። ፲፮ አምስት መክሊትም የተቀበለው ሄዶ ነገደበት ሌላም አምስት አተረፈ፤ ፲፯ እንዲሁም ሁለት የተቀበለው ሌላ ሁለት አተረፈ። ፲፰ አንድ የተቀበለው ግን ሄዶ ምድርን ቆፈረና የጌታውን ገንዘብ ቀበረ። ፲፱ ከብዙ ዘመንም በኋላ የእነዚያ ባሮች ጌታ መጣና ተቆጣጠራቸው። ፳ እምስት መክሊት የተቀበለውም ቀረበና ሌላ አምስት መክሊት አሰረክሮ። ጌታ ሆይ፤ አምስት መክሊት ሰጥተኸኝ ነበር፤ እነሆ፤ ሌላ አምስት መክሊት አተረፍሁበት አለ። ፳፩ ጌታውም። መልካም፤ አንተ በጎ ታማኝም ባሪያ፤ በጥቂቱ ታምነሃል፤ በብዙ እሾምሃለሁ፤ ወደ ጌታህ ደስታ ግባ አለው። ፳፪ ሁለት መክሊትም የተቀበለው ደግሞ ቀርቦ። ጌታ ሆይ፤ ሁለት መክሊት ሰጥተኸኝ ነበር፤ እነሆ፤ ሌላ ሁለት መክሊት አተረፍሁበት አለ። ፳፫ ጌታውም። መልካም፤ አንተ በጎ፤ ታማኝም ባሪያ፤ በጥቂቱ ታምነሃል፤ በብዙ እሾምሃለሁ፤ ወደ ጌታህ ደስታ ግባ አለው። ፳፬ አንድ መክሊትም የተቀበለው ደግሞ ቀርቦ። ጌታ ሆይ፤ ካልዘራህባት የምታጭድ ካልበተንህባትም የምትሰበሰብ ጨካኝ ሰው መሆንህን አውቃለሁ፤ ፳፭ ፈራሁም ሄጄም መክሊትህን በምድር ቀበርሁት፤ እነሆ፤ መክሊትህ አለህ አለ። ፳፮ ጌታውም መልሶ እንዲህ አለው። አንተ ክፋና ሃኬተኛ ባሪያ፤ ካልዘራህባት እንዳጭድ ካልበተንህባትም እንድሰበሰብ ታውቃለህን? ፳፯ ስለዚህ ገንዘቤን ለለዋጮች አደራ ልትሰጠው በተገባህ ነበር፤ እኔም መጥቼ ያለኝን ከትርፉ ጋር እወስደው ነበር። ፳፰ ስለዚህ መክሊቱን ውሰዱበት አሥር መክሊትም ላለው ሰጡት፤ ፳፱ ላለው ሁሉ ይሰጠዋልና ይበዛላትማል፤ ከሌለው ግን ያው ያለው አንኳ ይወስድበታል። ፴ የማይጠቅመውንም ባሪያ በውጭ ወዳለው ጨለማ አውጡት፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል። ፴፩ የሰው ልጅ በክብሩ

በሚመጣበት ጊዜ ከእርሱም ጋር ቅዱሳን መላእክቱ ሁሉ፤ በዚያን ጊዜ በክብሩ ዙፋን ይቀመጣል፤ ፴፪ አሕዛብም ሁሉ በፊቱ ይሰበሰባሉ፤ እረኛም በጎቹን ከፍየሎች እንደሚለይ እርስ በርሳቸው ይለገገዋል። ፴፫ በጎችን በቀኙ ፍየሎችንም በግራው ያቆማቸዋል። ፴፬ ንጉሡም በቀኙ ያሉትን እንዲህ ይላቸዋል። እናንተ የእባቴ ቡሩካን፣ ኑ፤ ዓለም ከተፈጠረበት ጊዜ ጀምሮ የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ውረሱ። ፴፭ ተርቤ አብልታችሁኛልና፣ ተጠምቼ አጠጣታችሁኛልና፣ እንግዳ ሆኜ ተቀብላችሁኛልና፣ ታርዜ አልብሳችሁኛልና፣ ፴፮ ታምሜ ጠይቃችሁኛልና፣ ታስሬ ወደ እኔ መጥታችኋልና። ፴፯ ጸድቃንም መልሰው ይሉታል። ጌታ ሆይ፣ ተርቦህ አይተን መቼ አበላንህስ? ወይስ ተጠምተህ አይተን መቼ አጠጣንህ? ፴፰ እንግዳ ሆነህስ አይተን መቼ ተቀበልንህ? ወይስ ታርዘህ አይተን መቼ አበላንህ? ፴፱ ወይስ ታመህ ወይስ ታስረህ አይተን መቼ ወደ አንተ መጣን? ፵ ንጉሡም መልሶ። እውነት እላችኋለሁ፣ ከሁሉ ከሚያንሱ ከእነዚህ ወንድሞቼ ለአንዱ እንኳ ስላደረጋችሁት ለእኔ አደረጋችሁት ይላቸዋል። ፵፩ በዚያን ጊዜ በግራው ያሉትን ደግሞ ይላቸዋል። እናንተ ርጉማን፣ ለስይጣንና ለመላእክቱ ወደ ተዘጋጀ ወደ ዘላለም እሳት ከእኔ ሂዱ። ፵፪ ተርቤ አላበላችሁኝምና፣ ተጠምቼ አላጠጣችሁኝምና፣ እንግዳ ሆኜ አልተቀበላችሁኝምና፣ ፵፫ ታርዜ አላለብሳችሁኝምና፣ ታምሜ ታስሬም አልጠየቃችሁኝምና። ፵፬ እነርሱ ደግሞ ይመልሱና። ጌታ ሆይ፣ ተርቦህ ወይስ ተጠምተህ ወይስ እንግዳ ሆነህ ወይስ ታርዘህ ወይስ ታመህ ወይስ ታስረህ መቼ አይተን አላገለገልንህም? ይሉታል። ፵፭ ያን ጊዜ። እውነት እላችኋለሁ፣ ከሁሉ ከሚያንሱ ከእነዚህ ለአንዱ ስላደረጋችሁት ለእኔ ደግሞ አላደረጋችሁትም ብሎ ይመልሰላቸዋል። ፵፮ እነዚያም ወደ ዘላለም ቅጣት፣ ጸድቃን ግን ወደ ዘላለም ሕይወት ይሄዳሉ።

፳፮

፩ ኢየሱስም እነዚህን ቃሎች ሁሉ በፈጸመ ጊዜ፣ ፪ ለደቀ መዛሙርቱ። ከሁለት ቀን በኋላ ፋሲካ እንዲሆን ታውቃላችሁ፣ የሰው ልጅም ሊሰቀል አልፎ ይሰጣል አለ። ፫ በዚያን ጊዜ የካህናት አለቆች የሕዝብም ሽማግሎች ቀያፋ በሚባለው

በለቀ ካህናቱ ግቢ ተሰበሰቡ። ፬ ኢየሱስንም በተንኰል ሊያስይዙት ለገድሉትም ተማከሩ፤ ፭ ነገር ግን። በሕዝቡ ዘንድ ሁከት እንዲይነሣ በበዓል አይሁን አሉ። ፮ ኢየሱስም በቢታንያ በለምጸሙ በሰምዖን ቤት ሳለ። ፯ አንዲት ሴት ዋጋው እጅግ የበዛ ሸቱ የሞላው የአልባሰጥሮስ ብልቃጥ ይዛ ወደ እርሱ ቀረበች በማዕድም ተቀምጦ ሳለ በራሱ ላይ አፈሰሰችው። ፰ ደቀ መዛሙርቱም ይህን አይተው ተቈጡና። ይህ ጥፋት ለምንድር ነው? ፱ ይህ በብዙ ዋጋ ተሸጦ ለድሆች ሊሰጥ ይቻል ነበርና አሉ። ፲ ኢየሱስም ይህን አውቆ እንዲህ አላቸው። መልካም ሥራ ሠርታልኛለችና ሴቲቱንስ ስለ ምን ታደክሙአታላችሁ? ፲፩ ድሆች ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ይኖራሉና፤ እኔ ግን ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር አልኖርም፤ ፲፪ እርሰዋ ይህን ሸቱ በሰውነቱ ላይ አፍሰሳ ለመቃብሬ አደረገች። ፲፫ እውነት እላችኋለሁ። ይህ ወንጌል በዓለም ሁሉ በማናቸውም ሰፍራ በሚሰበክበት እርሰዋ ያደረገችው ደግሞ ለእርሰዋ መታሰቢያ እንዲሆን ይነገራል። ፲፬ በዚያን ጊዜ የአስቆርቱ ይሁዳ የሚባለው ከአሥራ ሁለቱ አንዱ ወደ ካህናት አለቆች ሄደ። ፲፭ ምን ልትሰጡኝ ትወዳላችሁ እኔም አሳልፌ እሰጣችኋለሁ? እነርሱም ሠላሳ ብር መዘኑለት። ፲፮ ከዚያችም ሰዓት ጀምሮ አሳልፎ ሊሰጠው ምቹ ጊዜ ይሻ ነበር። ፲፯ በቁጣው በዓል በመጀመሪያ ቀን ደቀ መዛሙርቱ ወደ ኢየሱስ ቀርበው። ፋሲካን ትበላ ዘንድ ወዴት ልናሰናዳልህ ትወዳለህ አሉት። ፲፰ እርሱም። ወደ ከተማ ከእገሌ ዘንድ ሄዳችሁ። መምህር። ጊዜዬ ቀርቦአል፤ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ከእንተ ዘንድ ፋሲካን አደርጋለሁ ይላል በሉት አለ። ፲፱ ደቀ መዛሙርቱም ኢየሱስ እንዳዘዛቸው አደረጉ ፋሲካንም አሰናዱ። ፳ በመሸም ጊዜ ከአሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱ ጋር በማዕድ ተቀመጠ። ፳፩ ሲበሉም። እውነት እላችኋለሁ። ከእናንተ አንዱ እኔን አሳልፎ ይሰጣል አለ። ፳፪ እጅግም አዝነው እያንዳንዱ። ጌታ ሆይ፤ እኔ እሆንን? ይሉት ጀመር። ፳፫ እርሱም መልሶ። ከእኔ ጋር እጅን በወጭቱ ያጠለቀ፤ እኔን አሳልፎ የሚሰጥ እርሱ ነው። ፳፬ የሰው ልጅስ ስለ እርሱ እንደ ተጻፈ ይሄዳል። ነገር ግን የሰው ልጅ አልፎ ለሚሰጥበት ለዚያ ሰው ወየለት፤ ያ ሰው ባልተወለደ ይሻለው ነበር አለ። ፳፭ አሳልፎ የሚሰጠው ይሁዳም መልሶ። መምህር ሆይ፤ እኔ እሆንን? አለ፤ አንተ አልህ አለው። ፳፮ ሲበሉም ኢየሱስ እንጀራን አንሥቶ ባረከ

ቈርሶም ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠና። እንካችሁ፥ ብሉ ይህ ሥጋዬ ነው አለ። ፳፯ ጽዋንም እንሥቶ አመሰግኖም ሰጣቸው እንዲህም አለ። ሁላችሁ ከእርሱ ጠጡ፤ ፳፰ ስለ ብዙዎች ለኃጢአት ይቅርታ የሚፈስ የአዲስ ኪዳን ደሜ ይህ ነው። ፳፱ ነገር ግን እላችኋለሁ፥ በአባቴ መንግሥት ከእናንተ ጋር ከዚህ ከወይን ፍሬ አዲሱን እስከምጠጣበት እስከዚያ ቀን ድረስ ከዛሬ ጀምሮ አልጠጣውም። ፴ መዝሙርም ከዘመሩ በኋላ ወደ ደብረ ዘይት ወጡ። ፴፩ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ። በዚች ሌሊት ሁላችሁ በእኔ ትሰናከላላችሁ፤ እረኛውን አመታለሁ የመንጋውም በጎች ይበተናሉ የሚል ተጽፎአልና፤ ፴፪ ከተነሣሁ በኋላ ግን ወደ ገሊላ እቀድማችኋለሁ አላቸው። ፴፫ ጴጥሮስም መልሶ። ሁሉም በእንተ ቢሰናከሉ እኔ ከቶ አልሰናከልም አለው። ፴፬ ኢየሱስ። እውነት እልሃለሁ፥ በዚች ሌሊት ደር ሳይጮኽ ሦስት ጊዜ ትክክልህ አለው። ፴፭ ጴጥሮስ። ከእንተ ጋር መሞት እንኳ የሚያስፈልገኝ ቢሆን፥ ከቶ አልክድህም አለው። ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ደግሞ እንደዚሁ አሉ። ፴፮ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ ከእነርሱ ጋር ጌቴሴማኒ ወደምትባል ስፍራ መጣ ደቀ መዛሙርቱንም። ወዲያ ሄጄ ሰጸልይ ሳለ በዚህ ተቀመጡ አላቸው። ፴፯ ጴጥሮስንም ሁለቱንም የዘብዳዎሰን ልጆች ወሰደ ሊያዝን ሊተክዝም ጀመር። ፴፰ ነፍሴ እስከ ሞት ድረስ እጅግ አዘነች፤ በዚህ ቆዩ ከእኔም ጋር ትጉ አላቸው። ፴፱ ጥቂትም ወደ ፊት እልፍ ብሎ በፊቱ ወደቀና ሲጸልይ። አባቴ፥ ቢቻልሰ፥ ይህች ጽዋ ከእኔ ትለፍ፤ ነገር ግን እንተ እንደምትወድ ይሁን እንጂ እኔ እንደምወድ አይሁን አለ። ፵ ወደ ደቀ መዛሙርቱም መጣ፤ ተኝተውም አገኛቸውና ጴጥሮስን። እንዲሁም ከእኔ ጋር እንዲት ሰዓት እንኳ ልትተጉ አልቻላችሁምን? ፵፩ ወደ ፈተና እንዳትገቡ ትጉና ጸልዩ፤ መንፈስሰ ተዘጋጅታለች ሥጋ ግን ደካማ ነው አለው። ፵፪ ደግሞ ሁለተኛ ሄዶ ጸለየና። አባቴ፥ ይህች ጽዋ ሳልጠጣት ታልፍ ዘንድ የማይቻል እንደ ሆነ፥ ፈቃድህ ትሁን አለ። ፵፫ ደግሞም መጥቶ ዓይኖቻቸው በእንቅልፍ ከብደው ነበርና ተኝተው አገኛቸው። ፵፬ ደግሞም ትቶአቸው ሄደ፥ ሦስተኛም ያንኑ ቃል ደግሞ ጸለየ። ፵፭ ከዚያ ወዲያ ወደ ደቀ መዛሙርቱ መጥቶ። እንግዲህስ ተኝ ሰረፋም፤ እነሆ፥ ሰዓቲቱ ቀርባለች የሰው ልጅም በኃጢአተኞች እጅ አልፎ ይሰጣል። ፵፮ ተነሡ፥ እንሂድ፤ እነሆ፥ አሳልፎ የሚሰጠኝ ቀርቦአል አላቸው። ፵፯ ይህንም ገና ሲናገር፥ እነሆ፥ ከአሥራ

ሁለቱ እንዲ ይሁዱ መጣ፤ ከእርሱም ጋር ብዙ ሕዝብ ሰይፍና ጌመድ ይዘው ከካህናት አለቆችና ከሕዝቡ ሽማግሎች ዘንድ መጡ። ፵፰ አሳልፎ የሚሰጠውም። የምሰመው እርሱ ነው፤ ያዙት ብሎ ምልክት ሰጥቶአቸው ነበር። ፵፱ ወዲያውም ወደ ኢየሱስ ቀረበና። መምህር ሆይ፤ ሰላም ለአንተ ይሁን ብሎ ሳመው። ፶ ኢየሱስም። ወዳጄ ሆይ፤ ለምን ነገር መጣህ? አለው። በዚያን ጊዜ ቀረቡ እጃቸውንም በኢየሱስ ላይ ጭነው ያዙት። ፶፩ እነሆም፤ ከኢየሱስ ጋር ከነበሩት እንዲ እጁን ዘርግቶ ሰይፋን መዘዘና የለቀ ካህናቱን ባሪያ መትቶ ጀርውን ቈረጠው። ፶፪ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ እንዲህ አለው። ሰይፍ የሚያነሡ ሁሉ በሰይፍ ይጠፋሉና ሰይፍህን ወደ ሰፍራው መልስ። ፶፫ ወይስ አባቴን እንድለምን እርሱም አሁን ከአሥራ ሁለት ጭፍሮች የሚበዙ መላእክት እንዲሰድልኝ የማይቻል ይመስልሃልን? ፶፬ እንዲህ ከሆነሰ። እንደዚህ ሊሆን ይገባል የሚሉ መጻሕፍት እንዴት ይፈጸማሉ? ፶፭ በዚያን ሰዓት ኢየሱስ ለሕዝቡ። ወንበዴን እንደምትይዙ ሰይፍና ጌመድ ይዛችሁ ልትይዙኝ ወጣችሁን? በመቅደስ ዕለት ዕለት እያሰተማርሁ ከእናንተ ጋር ሰቀመጥ ሳለሁ አልያዛችሁኝም። ፶፮ ነገር ግን ይህ ሁሉ የሆነ የነቢያት መጻሕፍት ይፈጸሙ ዘንድ ነው አለ። በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ትተውት ሸሹ። ፶፯ ኢየሱስን የያዙትም ጻፎችና ሽማግሎች ወደ ተከማቸበት ወደ ሊቀ ካህናቱ ወደ ቀያፋ ወሰዱት። ፶፰ ጴጥሮስ ግን እስከ ሊቀ ካህናቱ ግቢ ድረስ ሩቅ ሆኖ ተከተለው፤ የነገሩንም ፍጻሜ ያይ ዘንድ ወደ ውስጥ ገብቶ ከሎሌዎቹ ጋር ተቀመጠ። ፶፱ የካህናት አለቆችና ሽማግሎች ሸንጎውም ሁሉ እንዲገድሉት በኢየሱስ ላይ የሐሰት ምሰክር ይፈልጉ ነበር፤ አላገኙም፤ ፷ ብዙም የሐሰት ምሰክሮች ምንም ቢቀርቡ አላገኙም። ፷፩ በኋላም ሁለት ቀርበው። ይህ ሰው። የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ አፍርሼ በሦስት ቀን ልሠራው እችላለሁ ብሎአል አሉ። ፷፪ ሊቀ ካህናቱም ተነሥቶ። እነዚህ ለሚመሰክሩብህ እንድ ሰንኳ አትመልሰምን? አለው። ፷፫ ኢየሱስ ግን ዝም አለ። ሊቀ ካህናቱም። አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ የሆንህ እንደ ሆነ እንድትነገረን በሕያው እግዚአብሔር አምልሃለሁ አለው። ፷፬ ኢየሱስም። አንተ አልህ ነገር ግን እላችኋለሁ፤ ከእንግዲህ ወዲህ የሰው ልጅ በኃይል ቀኝ ሲቀመጥ በሰማይም ደመና ሲመጣ ታያላችሁ አለው። ፷፭ በዚያን ጊዜ ሊቀ ካህናቱ

ልብሱን ቀድ። ተሳድቦአል እንግዲህ ወዲህ ምስክሮች ስለ ምን ያስፈልገናል? እነሆ፤ ሰድቡን አሁን ሰምታችኋል፤ ምን ይመስላችኋል? አለ። ፳፮ እነርሱም። ሞት ይገባዋል ብለው መለሱ። ፳፯ በዚያን ጊዜ በፊቱ ተፋብት፤ ጌታውም፤ ሌሎችም በጥሬ መትተው። ክርስቶስ ሆይ፤ በጥሬ የመታህ ማን ነው? ፳፰ ትንቢት ተናገርልን አሉ። ፳፱ ጴጥሮስም ከቤት ውጭ በአጥሩ ግቢ ተቀምጦ ነበር፤ እንዲት ገረድም ወደ እርሱ ቀርባ። አንተ ደግሞ ከገለላው ከኢየሱስ ጋር ነበርህ አለችው። ፳፲ እርሱ ግን። የምትደውን አላውቀውም ብሎ በሁሉ ፊት ካደ። ፳፯ ወደ በሩም ሲወጣ ሌላይቱ እየችውና በዚያ ላሉት። ይህ ደግሞ ከናዝሬቱ ከኢየሱስ ጋር ነበረ አለች። ፳፻ ደግመኛም ስምል። ሰውየውን አላውቀውም ብሎ ካደ። ፳፻ ጥቂትም ቈይተው በዚያ ቆመው የነበሩ ቀርበው ጴጥሮስን። አነጋገርህ ይገልጥሃልና በእውነት አንተ ደግሞ ከእነርሱ ወገን ነህ አሉት። ፳፻ በዚያን ጊዜ። ሰውየውን አላውቀውም ብሎ ሊራገምና ለምል ጀመረ። ወዲያውም ደሮ ጮኸ። ፳፻ ጴጥሮስም። ደሮ ሳይጮኸ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ ያለው የኢየሱስ ቃል ትዝ አለው፤ ወደ ውጭም ወጥቶ መራራ ልቅሶ አለቀሰ።

፳፯

፩ ሲነጋም የካህናት አለቆችና የሕዝቡ ሸማግሎች ሁሉ ለገድሉት በኢየሱስ ላይ ተማከሩ፤ ፪ አሰረውም ወሰዱት፤ ለገዢው ለጴጥሮስም ጴጥሮስም አሳልፈው ሰጡት። ፫ በዚያን ጊዜ አሳልፎ የሰጠው ይሁዳ እንደ ተፈረደበት አይቶ ተጸጸተ፤ ሠላሳውንም ብር ለካህናት አለቆችና ለሸማግሎች መልሶ። ፬ ንጹሕ ደም አሳልፎ በመሰጠቱ በድያለሁ አለ። እነርሱ ግን። እኛስ ምን አግደን? አንተው ተጠንቀቅ አሉ። ፭ ብሩንም በቤተ መቅደስ ጥሎ ሄደና ታንቆ ሞተ። ፮ የካህናት አለቆችም ብሩን አንሥተው። የደም ዋጋ ነውና ወደ መባ ልንጨምረው አልተፈቀደም አሉ። ፯ ተማክረውም የሸክላ ሠራውን መሬት ለእንግዶች መቃብር ገዙበት። ፰ ስለዚህ ያ መሬት እስከ ዛሬ ድረስ የደም መሬት ተባለ። ፱ በዚያን ጊዜ በነቢዩ በኤርምያስ የተባለው። ከአሰራኤል ልጆችም እንዲንደቹ የገመቱትን፤ የተገመተውን ዋጋ ሠላሳ ብር ያዙ። ፲ ጌታም እንዳዘዘኝ ስለ ሸክላ ሠራ መሬት ሰጡት። የሚል ተፈጸመ። ፲፩ ኢየሱስም በገዢው ፊት ቆመ፤ ገዢውም።

የአይሁድ ንጉሥ አንተ ነህን? ብሎ ጠየቀው፤ አየሱስም፡፡ አንተ አልህ አለው፡፡ ፲፪ የካህናት አለቆችም ሽማግሎችም ሲከሱት ምንም አልመለሰም፡፡ ፲፫ በዚያን ጊዜ ጴሊጦስ፡፡ ሰንት ያህል እንዲመሰክሩብህ አትሰማምን? አለው፡፡ ፲፬ ገዢውም እጅግ እስኪደነቅ ድረስ አንዲት ቃል ሰንኳ አልመለሰለትም፡፡ ፲፭ በዚያም በዓል ሕዝቡ የወደዱትን አንድ እስረኛ ሊፈታላቸው ለገዢው ልማድ ነበረው፡፡ ፲፮ በዚያን ጊዜም በርባን የሚባል በጣም የታወቀ እስረኛ ነበራቸው፡፡ ፲፯ እንግዲህ እነርሱ ተሰብስበው ሳሉ ጴሊጦስ፡፡ በርባንን ወይስ ክርስቶስ የተባለውን አየሱስን ማንኛውን ልፈታላችሁ ትወዳላችሁ? አላቸው፤ ፲፰ በቅንዓት አሳልፈው እንደ ሰጡት ያውቅ ነበርና፡፡ ፲፱ እርሱም በፍርድ ወንበር ተቀምጦ ሳለ ሚስቱ፡፡ ስለ እርሱ ዛሬ በሕልም እጅግ መከራ ተቀብያለሁና በዚያ ጸድቅ ሰው ምንም አታድርግ ብላ ላከችበት፡፡ ፳ የካህናት አለቆችና ሽማግሎች ግን በርባንን እንዲለምኑ አየሱስን ግን እንዲያጠፉ ሕዝቡን አባበሉ፡፡ ፳፩ ገዢውም መልሶ፡፡ ከሁለቱ ማንኛውን ልፈታላችሁ ትወዳላችሁ? አላቸው፤ እነርሱም፡፡ በርባንን አሉ፡፡ ፳፪ ጴሊጦስ፡፡ ክርስቶስ የተባለውን አየሱስን እንግዲህ ምን ላድርገው? አላቸው፤ ሁሉም፡፡ ይሰቀል አሉ፡፡ ፳፫ ገዢውም፡፡ ምን ነው? ያደረገው ክፋት ምንድን ነው? አለ፤ እነርሱ ግን፡፡ ይሰቀል እያሉ ጩኸት አበዙ፡፡ ፳፬ ጴሊጦስም ሁከት እንዲጀመር እንጂ አንዳች አንዳይረባ ባየ ጊዜ፡፡ ውኃ አንሥቶ፡፡ እኔ ከዚህ ጸድቅ ሰው ደም ንጹሕ ነኝ፤ እናንተ ተጠንቀቁ ሲል በሕዝቡ ፊት እጄን ታጠበ፡፡ ፳፰ ሕዝቡም ሁሉ መልሰው፡፡ ደሙ በእኛና በልጆቻችን ላይ ይሁን አሉ፡፡ ፳፱ በዚያን ጊዜ በርባንን ፈታላቸው፡፡ አየሱስን ግን ገርፎ ሊሰቀል አሳልፎ ሰጠ፡፡ ፳፺ በዚያን ጊዜ የገዢው ወታደሮች አየሱስን ወደ ገዢው ግቢ ውስጥ ወሰዱት ጭፍራውንም ሁሉ ወደ እርሱ አከማቹ፡፡ ፳፮ ልብሱንም ገፈው ቀይ ልብስ አለበሱት፡፡ ፳፱ ከእሾህም አክሊል ጎንጉነው በራሱ ላይ፡፡ በቀኝ እጄም መቃ አኖሩ፡፡ በፊቱም ተንበርክከው፡፡ የአይሁድ ንጉሥ ሆይ፡፡ ሰላም ለአንተ ይሁን እያሉ ዘበቱበት፤ ፴ ተፋበትም መቃውንም ይዘው ራሱን መቱት፡፡ ፴፩ ከዘበቱበትም በኋላ ቀዩን ልብስ ገፈፉት፡፡ ልብሱንም አለበሱት ሊሰቅሉትም ወሰዱት፡፡ ፴፪ ሲወጡም ሰምዖን የተባለው የቀሪናን ሰው አገኘ፤ እርሱንም መሰቀሉን ይሸከም ዘንድ አሰገደዱት፡፡ ፴፫ ትርጓሜው የራስ ቅል ሰፍራ ወደሚሆን ጎልጎታ ወደሚባለው ሰፍራ በደረሱ ጊዜም፡፡

፴፬ በሐምት የተደባለቀ የወይን ጠጅ ሊጠጣ አቀረቡለት፤ ቀምሶም ሊጠጣው አልወደደም። ፴፭ ከሰቀሉትም በኋላ ልብሱን ዕጣ ጥለው ተካፈሉ። ፴፮ በዚያም ተቀምጠው ይጠብቁት ነበር። ፴፯ ይህ ኢየሱስ የአይሁድ ንጉሥ ነው የሚል የክሱን ጽሕፈት ከራሱ በላይ አኖሩ። ፴፰ በዚያን ጊዜ ሁለት ወንበዶች እንዲ በቀኝ እንዲም በግራ ከእርሱ ጋር ተሰቀሉ። ፴፱ የሚያልፉትም ራሳቸውን እየነቀነቁ ይሰድቡት ነበርና። ፵ ቤተ መቅደስን የምታፈርስ በሦስት ቀንም የምትሠራው፣ ራስህን አድን፤ የእግዚአብሔር ልጅስ ከሆንህ ከመስቀል ውረድ አሉት። ፵፩ እንዲሁም ደግሞ የካህናት አለቆች ከጳጳሮችና ከሽማግሌዎች ጋር እየዘበቱበት እንዲህ አሉ። ፵፪ ሌሎችን አዳነ፣ ራሱን ሊያድን አይችልም፤ የእስራኤል ንጉሥ ከሆነ፣ አሁን ከመስቀል ይውረድ እኛም እናምንበታለን። ፵፫ በእግዚአብሔር ታምኖአል፤ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ብሎአልና ከወደደውስ አሁን ያድነው። ፵፬ ከእርሱ ጋር የተሰቀሉት ወንበዶች ደግሞ ያንኑ እያሉ ይነቅፉት ነበር። ፵፭ ከሰድስት ሰዓትም ጀምሮ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ በምድር ሁሉ ላይ ጨለማ ሆነ። ፵፮ በዘጠኝ ሰዓትም ኢየሱስ። ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኒ? ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኸ። ይህም። አምላኬ አምላኬ፣ ሰለ ምን ተውኸኝ? ማለት ነው። ፵፯ በዚያም ከቆሙት ሰዎች ሰምተው። ይህስ ኤልያስን ይጠራል አሉ። ፵፰ ወዲያውም ከእነርሱ አንዱ ሮጠ፤ ሰፍነግም ይዞ ሆምጣጤ ሞላበት፣ በመቃም አድርጎ አጠጣው። ፵፱ ሌሎቹ ግን። ተው፣ ኤልያስ መጥቶ ያድነው እንደ ሆነ እንይ አሉ። ፶ ኢየሱስም ሁለተኛ በታላቅ ድምፅ ጮኸ ነፍሱን ተው። ፶፩ እነሆም፣ የቤተ መቅደስ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ከሁለት ተቀደደ፣ ምድርም ተናወጠች፣ ዓለቶችም ተሰነጠቁ፤ ፶፪ መቃብሮችም ተከፈቱ፣ ተኝተው ከነበሩትም ከቅዱሳን ብዙ ሥጋዎች ተነሡ፤ ፶፫ ከትንሣኤውም በኋላ ከመቃብሮች ወጥተው ወደ ቅድስት ከተማ ገቡና ለብዙዎች ታዩ። ፶፬ የመቶ አለቃም ከእርሱም ጋር ኢየሱስን የሚጠብቁ መናወጡንና የሆነውን ነገር አይተው። ይህ በእውነት የእግዚአብሔር ልጅ ነበረ ብለው እጅግ ፈሩ። ፶፭ ኢየሱስን እያገለገሉ ከገሊላ የተከተሉት ብዙ ሴቶች በሩቅ ሆነው ሲመለከቱ በዚያ ነበሩ፤ ፶፮ ከእነርሱም መግደላዊት ማርያምና የያዕቆብና የዮሳ እናት ማርያም የዘብዳዎሰም የልጆቹ እናት ነበሩ። ፶፯ በመሸም ጊዜ ዮሴፍ የተባለው ባለ ጠጋ ሰው ከአርማትያስ መጣ፣ እርሱም

ደግሞ የኢየሱስ ደቀ መዝሙር ነበረ፤ ፶፮ ይኸውም ወደ ጲላጦስ ቀርቦ የኢየሱስን ሥጋ ለመነው። ፶፱ ጲላጦስም እንዲሰጡት አዘዘ። የሴፍም ሥጋውን ይዞ በንጹሕ በፍታ ከፈነው። ፷ ከዓለት በወቀረው በአዲሱ መቃብርም አኖረው፤ በመቃብሩም ደጃፍ ታላቅ ድንጋይ እንከባሎ ሄደ። ፷፩ መግደላዊት ማርያምም ሁለተኛይቱም ማርያም በመቃብሩ አንጻር ተቀምጠው በዚያ ነበሩ። ፷፪ በማግሥቱም ከመዘጋጀት በኋላ በሚሆነው ቀን፣ የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያን ወደ ጲላጦስ ተሰበሰቡና። ፷፫ ጌታ ሆይ፣ ያ አሳች በሕይወቱ ገና ሳለ። ከሦስት ቀን በኋላ እነሣለሁ እንዳለ ትዝ አለን። ፷፬ እንግዲህ ደቀ መዛሙርቱ መጥተው በሌሊት እንዳይሰርቁት ለሕዝቡም። ከሙታን ተነሣ እንዳይሉ፣ የኋለኛይቱ ሰሕተት ከፊተኛይቱ ይልቅ የከፋች ትሆናለችና መቃብሩ እስከ ሦስተኛ ቀን ድረስ እንዲጠበቅ አዘዘ አሉት። ፷፭ ጲላጦስም። ጠባቆች አሉአችሁ፤ ሄዳችሁ እንዳወቃችሁ አስጠብቁ አላቸው። ፷፮ እነርሱም ሄደው ከጠባቆች ጋር ድንጋዩን አትመው መቃብሩን አስጠበቁ።

፳፰

፩ በሰንበትም መጨረሻ መጀመሪያው ቀን ሲነጋ መግደላዊት ማርያምና ሁለተኛይቱ ማርያም መቃብሩን ሊያዩ መጡ። ፪ እነሆም፣ የጌታ መልአክ ከሰማይ ስለ ወረደ ታላቅ የምድር መናወጥ ሆነ፤ ቀርቦም ድንጋዩን እንከባሎ በላዩ ተቀመጠ። ፫ መልኩም እንደ መብረቅ ልብሱም እንደ በረዶ ነጭ ነበረ። ፬ ጠባቆቹም እርሱን ከመፍራት የተነሣ ተናወጡ እንደ ሞቱም ሆኑ። ፭ መልአኩም መልሶ ሴቶቹን አላቸው። እናንተስ አትፍሩ የተሰቀለውን ኢየሱስን እንድትሹ አውቃለሁና፤ ፮ እንደ ተናገረ ተነሥቶአልና በዚህ የለም፤ የተኛበትን ስፍራ ኑና እዩ። ፯ ፈጥናችሁም ሂዱና። ከሙታን ተነሣ፣ እነሆም፣ ወደ ገሊላ ይቀድማችኋል በዚያም ታዩታላችሁ ብላችሁ ለደቀ መዛሙርቱ ነገሩአቸው። ፰ እነሆም፣ ነገርኋችሁ። በፍርሃትና በታላቅ ደስታም ፈጥነው ከመቃብር ሄዱ፣ ለደቀ መዛሙርቱም ሊያወሩ ርጡ። ፱ እነሆም፣ ኢየሱስ አገኛቸውና። ደስ ይበላችሁ አላቸው። እነርሱም ቀርበው እግሩን ይዘው ሰገዱለት። ፲ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ። አትፍሩ፤ ሄዳችሁ ወደ ገሊላ እንዲሄዱ ለወንድሞቼ ተናገሩ። በዚያም ያዩኛል አላቸው። ፲፩ ሲሄዱም ሳሉ እነሆ፣ ከጠባቆቹ እንዳንድ ወደ ከተማ መጥተው የሆነውን ሁሉ

ለካህናት አለቆች አወሩ። ፲፪ ከሸማግሎች ጋርም ተሰብስበው ተማከሩና ለጭፍሮች ብዙ ገንዘብ ሰጥተዋቸው። ፲፫ እኛ ተኝተን ሳለን ደቀ መዛሙርቱ በሌሊት መጥተው ሰረቁት በሉ። ፲፬ ይህም በገዢው ዘንድ የተሰማ እንደ ሆነ፣ እኛ እናሰረዳለን እናንተም ያለ ሥጋት እንድትሆኑ እናደርጋለን አሉአቸው። ፲፭ እነርሱም ገንዘቡን ተቀብለው እንደ አስተማሩአቸው አደረጉ። ይህም ነገር በአይሁድ ዘንድ እስከ ዛሬ ድረስ ሲወራ ይኖራል። ፲፮ አሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርት ግን ኢየሱስ ወዳዘዛቸው ተራራ ወደ ገሊላ ሄዱ፤ ፲፯ ባዩትም ጊዜ ሰገዱለት፤ የተጠራጠሩ ግን ነበሩ። ፲፰-፳ ኢየሱስም ቀረበና እንዲህ ብሎ ተናገራቸው። ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጠኝ።

መጽሐፍ ቅዱስ
The New Testament in the Amharic language of Ethiopia

copyright © 1962, 2003 United Bible Societies

Language: አማርኛ (Amharic)

Amharic NT

Revised Amharic Bible in XML (2003).

Printed version by United Bible Societies (C)1962.

E-Text in transliterated ASCII format by Lapsley/Brooks Foundation 1994.

Unicode UTF-8 transformation and XML-tagging by Dirk Röckmann 2003 (www.nt-text.net).

With kind permission of the Bible Society of Ethiopia.

Every non-commercial work using this data in any form must fully include this copyright statement!

Every commercial use of parts or the complete data in any form needs written permission of the Bible Society of Ethiopia!

2014-09-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 9 Oct 2020

2432e07d-4260-5d76-afcb-ce35bd1c48b7